

سُبْحَانَ الَّذِي سَمِعَ نِدَاءَ ابْنِ مَرْيَمَ عِندَ الْبَيْتِ مِنَ الْمَدِينَةِ الْمَكِينَةِ

کتابِ هذا هو يوم به

معراج نامه کلاں

بنزای کشتیری

مصنفه پیرالدین صاحب قریبی حرم - سکنه موضع پرپور - پٹن کشمیر
حرف بالیش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب ہماراج زبیر کنجہا زارینگر

{شاخ}

ما یسمی بازار امیر اکبر - سیرنگ کشمیر

در سال ۱۳۵۶ هجری قمری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خداوند اولم بر نور گردان
مشرق ساز از طبع لطیف
نیچ کھکے کاسم از نور زبید
ملایک بن انسان زری طلبکار
اوسے فرمود شاه شاکرین
برن از عابری بیه ناک
کرم دران بلغم بیماری تل
جلی کرم انقلب بلمس
عطا کرد در دو سوز عانتقانه
بیان کرد حال معراج محمد
در حیمه در کلمه کنه فصاحت
خداوند از هر کج خلق ابواب
مرحله مبدی نشی مشکل کرم حل
غریب از جان شمارندش غریبان
سلامت بخا نحم از جمله افات
لطیف ال احمد بر صفا
سین ساری رشک کن کنه لال
نثار احمد جانی نحم همه بحد
کرد عرضی پیش شاه لولاک
رول و امانه نس سلطان پیش
محمد لامکانک شاه فیجاه
محمد ماه تابان نبوت

بنور حمای سرور گردان
زبانم را گشت شانی امیر
عنایت کن بمن نفع بخش محمد
چو کس طاقت را مل نشیب بالا
رحیم نحم شفیع المذنبین
ذرت کبارانه کافه حمای الهی
کران چو بس التجار واری تل
کرم از جلوه جانانه دل خوش
بیان کرد در کوی نورشانه
حلاوت بستم بمکس براس
نه همس شاعر نه حجم نه نجیب
دخم نو فنیق ذان کریمه برات
گز نحم معراجنامه مره مکمل
خدا یا کاسم امراض غفلت
کنه بستم کرم عفو خطبات
کجا یاری شکرش بنده داد
نمی خاموش تر یک قبل قال
دول با سابقه از جاحم سرمد
نعت شریف حضرت محمد
صلی الله علیه وسلم
محمد ملک عرفانک شهنشاه
محمد نیر بر ج رسالت

گره بکشای ازین طبع ضعیف
نمود را در سخن کن بهره اندوز
پاسن حمای زری بنوار
دنی حمد خداوند تعالی
بیای بیای کرم مشک کرناک
زه لا آخری برت و نس کماهی
کرم حنیقل مره از قلب شفیق
نوروزان در دلم از عشق
الهی بستم نو فنیق بے حد
فلاک کاسم آینه خالص
نکته کرد در ثوق اندرین باب
براس برت کرم طم بهمت
الهی سعی من مقبول گردان
رجا دارم عطا کرم به دولت
کرم بهمان عطا با جمله جبار
ز حمای هر یک شمرند داد
ذرت کبارانه بدر الدین احمد
دخم داماه و نه بولعت احمد
دخم نو فنیق کن از دل حال
برای کس مره بهمت لقیق
محمد هر خشت ان فنیق
محمد دافع شرک ضلالت

محمد شافع روز قیامت
 محمد نور او نور علی نور
 محمد نام او طامارت نور
 محمد ناجی ابلاو آدم
 محمد نه فلک نس آ بصر
 محمد رحمتہ للعالمینہ
 محمد را ندا آمد ز رب
 رافیل طرز اگر بیان اجل
 محمد پیا لش عرش اعلی
 تنق صدرش الم شرح بکر
 محمد صدر الوان نعت
 محمد معرفت رایت ریت
 محمد آب زهرے مطہر
 محمد مفتاحی مرسلان است
 بیا ای بدر عرضی کزہ پیر
 وے از سوز دل فریاد بزم

محمد متبع جو کرامت
 محمد مالک سیران کون
 محمد العزک تاج بر سر
 محمد سبکبر مستندان
 محمد جملة عالم نس جو محتاج
 محمد آنکہ حق گفتش فاجی
 کہ جان لاری اتری بعدہ
 محمد جا کرش ناموس اکبر
 محمد قلاب پوشش نجلی
 محمد ہور برج اصفائی
 محمد حفل آرائی طرقت
 محمد صاحبش بود عمر
 محمد پراش پیر و شیر
 محمد بدر دنیا بدرین است
 کس پیرس خزان شکس
 پنہر بہریت پہو بر خاک لچاک

محمد برج لاکوک مرہ نور
 محمد فخش بر ہر سیر
 محمد داعی مخلوق عالم
 محمد چارہ ساز و دندان
 محمد آن شہنشاہ مدینہ
 زما زاغ البصر کہ چشم نہلا
 محمد آنکہ جبرائیل و میکال
 محمد قلع او طافوس خضر
 محمد فخش یاسین و کوثر
 محمد ماہ امج اجنبانی
 محمد ماہر ریز حقیقت
 محمد تابش عثمان جید
 محمد خاتم پیغمبران است
 سندہ دین او میل الطین
 لکے پیر و کمالس زار بزم
 تلم خداز طفیل شاہ لولال

منقبت شریف حضرت محبوب جانی شیخ سید عبدالقادر جیلانی

سرم خوش خاطر شاہ باغوث
 دلم و دشمن گزہم دلشاہ باغوث
 بہو سے استفذہ از احوال دن
 پیمنا توریہ کوی مرہ نا باغوث
 ولت پوشاک قطعت تہ زدر
 نتھے باٹھن مرہ کرا عدا باغوث

مرہ چالوی ناچہم او باغوث
 مرہ لکڑوات دایس یار باہر
 سٹھاہ کہنت مرہ ہمیں باغوث
 زہ ہومی خد زنبہ ہر باغوث
 سو کہ فتن صاحب ارشاہ باغوث
 زہ ہچول سوار اقطابن غوث

اکرم تر صط لہ نان باغوث
 وے از سوز دل فریاد باغوث
 ولس بہیم آند کو دانتہ لغواہ
 رسل اللہ زہ ہومی جا باغوث
 نتھے باٹھن لوت زور باغوث
 گدا جانی چہہ بڈا و نا باغوث

بہرہ چانی طوطہ مل استنادہ شد
کرس منظور نہ پس دایہ بنوٹ

تمام عالمک افراد بانوٹ
بکاتب یک نگاہ کن پاس لند

کران عرضی چوبہ الدین مسکین
دل دین چوبہ سگمت بریایان

بیان تمہید کتاب مستطاب تحفۃ الابرار بابت تصنیف آن

شبہ کہ اس مجلس پر الزار
نلاوت کار ہر یک با ایب اسو
مخصوصا اس دیند گاہ عالی
کران عرضی بانار محمد
قنادین اندر اس شمع کافر
زنجواب زرخ زلفت نشان
در آن محفل سٹھاہ عالم نہ فاضل
بشوق و ذوق امت اس لالان
نمن پشہ علماء اک کھنہ بکھر
رسول صاحب ثنالن پس پو بجی
بیان عظم معراج حقیقت
مفصل و معراج چوبی امک حال
قصایدنا زمعراج محمد
مرہ گو شوق درون کہ ہم مفصل
گرم الحاح نمو نر کال بید
سٹھاہ مضمون زارم از مدارج
پوسدس نرجمال بھنہ بین الس
مدارجہ نش انہم مضمون اکثر
گرم ممتختب زولون کتابن
بہ چون اکبیر پیر و نہالسن

بنام سید دین شاہ ابرار
مسلمان شایقین اندر مساجد
بدر بار رسول فیہ الجلالی
سہ سج کیا نے زن اس حبت
در نشان جار ما لوز علی نور
چیم نت شغف پاکس شامیانہ
بہ حافظہ قاری کیت عامل
اول پر حافظہ آیات قرآن
پرن و عطا ہیکل بن نگہر
خدا وینک ہنر اسی بھرا زما
کرن یہ مختصر باطن نصیحت
پس انگہ مایہ کر مدح خوانی
کہ ز ذوق درون ز شوق بیج
بہ بار و مجتہ شایقینو
ژہ کافر باٹھ و ن معراج احمد
عالمس نہ تنائی کش مضامین
بلا شک کھی زجم آئینہ خالص
تنائی تحفۃ زار المجاہدین
وہم ز فیسنخ انت باجنابن
مخصوصا کاشن باین مبارک

شب معراج شاد ہم چاہو
شہا جمع گیمت اس از جد
پے در مان بدر بار محمد
مترین اس از انوار حبت
سٹھاہ دی پر وہ دیوان ابرار
نہ پشہ ہم کران لورک نشان
سٹھاہ بیعت بیان کم کم خوش
پس انگہ قاری و النجم و حمان
سودا عطا ہو بیشک اہل تقوی
پس حضرت سلطان لطفا
بیان کرد اعظم معراجی حال
نعت خوان گے لرن بخوش بیانی
لیکن مختصر ہم اس مجمل
رفیقہ دوستو نہ ہم شینو
مخیم یاری اٹھالس از معراج
ز تحفۃ قادری زار المجاہدین
مدارجہ منکر کرم معراج سرور
مقوم زیر مطالعہ ہر مسکین
مرہ بر و نظم و لوان خوش باین
اہولن ہم بین رسالسن ناچ ناک

پیران آسن گهی سخن شناسن
بنک دوان ز قبل قال معراج
بلو با ساقی چایم میوک جام
بیای بدر احمد مختصر کرد
ده دران ایل دیوان آریانش
دوره آسن گمین که آسنه باده
رسول اگر مس اسرار باون
کران راوی روایت های بسیار
دنان بعضی برضای مبارک
سطحاه اقبال در ماهش بتکرار
در آن ثبت ساری آتیهانی
منور آسو از نور تجلی
چو پهنه پیمان از عرش اعلی
از آنحضرت درونی و برونی
سینت منتفق بم آسن با هم
لبیان بے سرو سامان مکتبخت
کران نشا بس خبر اسما هم
فلو ی روح الامین قال آمنت
گنهگار اندوی طیار اعمال
چوین اعمال افعال احوال
به و چو بلاء آتیهانی شاه دبیس
مرا از احوال جویشم گز نه آگاه
لجس ای و نه ای شاه شرفاک
عبا از سوره یاسین ز غفار

پیران ن منحنه آسن سخن منقاس
عبادند اگر م یاری درین کار
آغاز کتاب حکمت پنج آریش افلاک

چکن بلغار چوک ادر میانش
دوره دونه آسو عمر شاه لولاک
بکرسی عرش نس اوار باون
دنان بعضی بیج الاولس منتر
شمالک کنه دنان لوینک مبارک
کردی اتفاق چهره معراج
بده سبلج ملک لامکانی
صفا و مروه در ثوب جوارش
مکان پاک آن سلطان بطحا
ثارت آسو در دلهای کفار
خصوصاً بیت بس منتر آسن سرجم
مکر آسو سلطان بجمیر
کران بافت بوانما هم سنین
خصوصاً با یلس احوال محشر
نبر کارن بندوی افعال احوال
سطحاه مخزون بسین با یلس خاموش
رسول اگر مس نس ناز نبیس
وینی و چو یک طها و فرحان خوش
ببر نشو بان خلعت پوی لولاک
جناب شاه دین خاموش بوزن

گشک لشای بوزن حال معراج
بگویم نامه معراج سرکار
که تا سازم بیان آغانه خام
چو عاشق منتظر حلدی بیان کرد
ز بعثت سرور دنیا و عقبه
خداین که ناون سیر افلاک
کس منتر اختلاف چو ز اخبار
بیج الثانی که کین بروی منتر
لکھان چو مختلف اخبار بسیار
شناویم حب سولیل معراج
سو خانه فیض کاشانه مجلی
که جبریل امین شد خاکسارش
حد کارن حد آسو اندرونی
گر زان اندوی مان نیجه عیار
کمر بنه بچون پاک حضرت
خداون سوز نس ناموس اکبر
احی شبه شاه پیش حال آمنت
نه طلیعت گوسطاه مخزون مکر
چوین اثر زمانک جمله احوال
پیران فرج لانا بادل نھون کوش
براری عرض کس کای آنت شاه
نه کم چیرن اگر غمگین بیدل
بسنراج لعل چو ز بهر کار
آخواب ناز کو غمگین به بوزن

غرض بچم اس غم ساری سہ آری
 سو کشف الکذب و زبیرا
 لکھو اس بعد ختم این رسالہ
 چہ گوشت شاہ بین امر و مہم
 بجبریل بین کامی بہتر مہم
 مہ بابین ہم جہیں سرواں
 بیکائیل شد حکم خداوند
 زنبض جان مردم کردی
 سمیت روز مویبت سبب
 غبار از عرش مالو ز امر باری
 سعادتن پوزیت برپور
 ز مشعلہ مای نوری شمع کافور
 چہ لازم دوزخ گری کرن
 خوشی لازم چہ مشبثہ ملار
 کرن صافی باہار جنانی
 بین اسرار بایں از شبانہ
 غلاف ہر یافتنی ہشتی
 بہر سو آب پاشی کرہ ناول
 بہتیم گسٹھاء کمزور بیجان
 سٹھاء گراہ دلو ہنہ کنہ دور
 سبب نی حکم از اللہ اکبر
 انن ہمراہ آن ماہ بگاہ
 سو چہوی بے سایہ سان ہندو سیاہ
 انسایہ قدر چہوی میانہ نور مطلق

اچ شہہ سارا اندیشہ ریت آری
 بہتہ اک حکمت یہ از معراج سرور
 بعون ذات حق بے قیاس قالہ
 پے دفع غم سرور بطح
 برو سوی بہان با پردہ زوم
 سرفیس سین نی حکم باری
 ملک ساری سویت ذل کمند
 بہو آمد مد محمودا مشب
 بویارن و قدرت انتہائے
 دیو زینت بکری ناجہ بین
 چہک ہر شہیم مشک عنبر
 بہو پیروی حکم با گردن گردن
 ہشتک نشان نیکت بر کربت
 کرد نی حکم جاری سوی خیر
 شب قدر محمد جامع ہانی
 بفرمان خداوند الہی
 و شک بر سر جرش ہم بکری
 حکم حضرت اللہ اکبر
 ہشتن کیا سٹھاء لہ شکر نشان
 نرا این اس بچم بہان سین
 بنام حضرت ناموس اکبر
 گزشت انتن محمد بای پیروی
 رہوی نور مجسم پاک مایہ
 زرشنی بطح عالی نسب چہوی

حکیم غم چہ پائے حق تعالی
 سوائی این بہتہ ہر نہ ہو شک
 بعلم خویش نش اس معلوم
 سبب فرمان نی از ذات اللہ
 گزشت خلقن نہ ہن زہر بیکار
 زہ کرنا دی ہنری مشب تباری
 بفران بیل گونی حکم سنگی
 بہو آمد مد مطلب مشب
 کرد صافی و وفادار ساری
 زکوثر پر کرد نٹ آبہ سین
 کرد لہ روشنائی تیراز نور
 ز گردش وزہ بیت ہمیں مہین
 کرد و اخٹک دوازہ بیکار
 کرد پیرا و خورن با غلامان
 بویارن و قدرت انتہائے
 سبب عرش نی کسی ہنری
 شراب از سو ص کوثر ہنواک
 ز گردش گو فلک باین یکسر
 محل مای ہشتی پرچہ
 مشور گو سجادہ داری ہم ش
 زہ گزشت سوی محمد فاضلانہ
 سو چہوی محبوب دل ارموی
 سو چہوی مقصد پیروی زان
 لہ اس مطلب سی مائمی چہوی

محمد بن عبد الله مشهور
ز حاصل تحريم ان بديون
سو گزن خوابه نشه بيدار جلدی
بکن و تحیل نه نابین بوانویم
ان از خانه مانی بشادی
براق برق ایتس کتور تھویت
پهواک دستار ایتس لوک حواله
مرین زین کر رنگ چارک
ان محبوب میو لوی با سیر
ز سبع آسمان یکدم کرن طی

محمد ذراو ذراو علی نور
تن سینه فراخ گنج اسرار
جلدی گزده ان جلدی جلدی
لوکاسس سار غم دیو دیو غم
کرن خوش از لوکاسس غمته نای
بخت کم پهنه نم لپهل ساس
بیغلین خلعت لیس حواله
به ساروی خلعت ثلثانه همراه
نیش قدرت بیاوس کهنه کهنه
دران حجره که احمد اسو خفته

محمد باعث ایجاد و تکوین
برزن آفتاباه نس چو نهار
سخانه اقم مانی یوی یوی
کرن راضی بسکیم شاه عالم
ز پیش خلق یوی یوی پیده کوی
پهنه رضوانس حواله پهنه کوی
براق غمزه که گرد مارک
بمعه براق بر پیش شهنشاه
به بورت گویندانه حضرت جی
در آمد جبریل کار بخته

عرضی گذراندن تبرکاتین علیه السلام بخدمت حضرت

عرض کر جبریلین یا مکرم
مبارک و ز شادان یا مکرم
چهره امشب شبایانه و سمایان
به نهم سر و بے جان یا مکرم
پهوا بدر الدین از شوق لولالان
میه باری کو هران یا مکرم

و تھوار منجواب بخندان یا مکرم
سلام و هم بخت سوز لے نم
خدا این کر بفرمان یا مکرم
پهوا کاران پانه زی ازین نعلی
به روم ز او سوزان یا مکرم
منشرف از زیارت کز نه لند

کری ذاتن عنایتهای بسیار
کر شکرانه از جان یا مکرم
بهشتین نفع پهنه گیمت همکار
ملایک چو نه بران یا مکرم
خدا از وقت وقت بختی
فدا سازم جان یا مکرم

در بیان بیدار شدن سرور کائنات علیه الصلوة والسلام از خواب

ببین بیدار بورت تالاک
براق برق پیکر هر سرکار
یا تمید سوار می محمد
محمد یا محمد نقش کرمت

فرشته گو روانه در او چالاک
بخا لیس منز براقان عجایب
سپاه مشتاق مالان اس بجد
اکس خوته اک نهایت برگزیده

بخت تابیار و برق رفتار
بده چل ساس ساری نرغایب
طلکس بیط پرت کسری آروحو
بغایت پسند پییده پییده

در آن خیل عجب اک برافاه
هرانی آس از چشمانش بحار
مرض ماهوی غرض نراو نم حال
ز عیش و شهنش پیری گویم بیکل
براقن که حقیقت سارا زلهار
نیش خلق آدم چا پهرم مبه
بو کردیشن میس پیری تلخ تارک
نشا جوان در قران لوان نیک
پیری غم پهرم گزیده منظور نگاه
سین منظور از روی نیت
الوکل پورته زین ادریت حمور
ز برق نر نر نر پیر خج دیار
عایت بیاک حیحی انان عباس
شو نگت اندر سر کس آهوانی
زاوار پیر جبریل تا منت
چهرم بر سر ستاده آس جبریل
چشم و چین کله ای محبوب زین
نی امشب بلا شک پانه بیدار
بنیوت کینه چها ویدار از نام
ادا کردم سپاس و هم نهجد
ننحی جبریل که از موض کوثر
زمره کوی سوا برین مطلق
بیه تعلین از یافیت احمر
در آن طشت مبارک چکر النش

ضعیف بر خافت آس و راه
به طشت جینی پیر و پیر
لوسه چمک گشتن بون و حلال
نر ز نغم بر اقن با هم ملت
مخدوق احمدی چهرم شوق بسیار
سحاه عشقن کرم غزل بین
لعمرک سوره طامانبارک
خفومنا ان شهنشاه جوان
پیر پیر یکسین چهرم کانه نیت
بحکم حضرت الله اکبر
کرک آراسته نور علی نور
جناب حضرت حسین زاعلی
چهره فیاوان رسول پاک الفاس
عج ندر بطاهر چشمی آس
کرم و چشمه شهلا مانت
سلام انهم من جین از خاوند
زده بر افلاک کاران از چهره جان
ادلو العزین رسولن نه بین
پایس جها و چشم آغا و انجام
رفایت پیری کران ای سلطان
ان آب مصفا نر معطر
بیه دستار از رضوان گرفته
محلا و مطلا نر منیر
اگر چه صاف نر آس نر پاک

شبت روز آه و افغان آس کال
کینه غمی نره کونک بون لاغر
منه و نغم نره ماهوی عشق کمال
نشدی و ننه گویا کینه قیامت
کنن گویم نیت روی ماهوی مبه
فی اکره جان دل نشاء مدین
بو کردیشن آچخوان شاه لاک
فی هم پیری مبه خضر طاعت
کریمین از کوی کرامت
نرین سوی کرک از نیت ندر
بکله کیه نر نر نر آس بوقار
الوکل پیک صبا زن نر افصحی
بود راه حبس پس نهانی
مبه دل پیرار با مری لیت
عج ندر زجم در آن بیکل
نر بون و اریاه پندین بون
عطا کر نر مرآت نای بسیار
شهر پیران نه صفین نه بین
کرم تا منت وضو پیر نهجد
وضو آس و نه کرم نه خندان
بیه اک طشت زین محلق
همه پوشاک نورانی سرشته
ز آب حوض کوثر غسل کن
مگر از غم چهل سلطان بیک

کران در طشت نشین مهر پاکس
دل خلعت سل صلی سلس
پیر اک چاکاه و تلس زوهر
ز خانه درک با بیل سزار
ملا یک اس با جیوتل همراه
باستقبال آمت نم بر اهر
روانه گے پیرت اللہ نامت
ملا یک بے تکت برو تھ تلس آے
بگردا گد آن شاه خشنه
کران داخل حلقه شاه بجاه
بمن دل صاحبین نابح ملایک
سمت آمت باستقبال حضرت
سین خوشنود و کزیک ره عیدک

الم نشرح گایه پوی صا پاکش
سر غلامه نورک زونه شاهس
مکمل از مرتد رنگ اخضر
قدم یامعت بر نزلون زخانه
چهل سال آمنت از حکم اللہ
جهان تاریک مخلوقات نکمت
بسجی زلای از بهر اقامت
فرشته نرا ندی و زنت نم عظیم
کرت حلقه فرشته دست لستم
سوار اشریل میکا بل سرور
سنت ساسینت اکس همراه
گذار ی پھر انوار عرض تسلیم
نمود مر حبا لبیک لبیک
فرشتن منر سادہ آسو جلالان

ز بعد غسل نشین سلطان پیش
بریا تعلین لاکن بین بناس
رطن در دست آن چاکیکبار
جدا گو زمین کیاہ آسمانه
پے نظمیم آن سرور سر اسر
ز خواب پھوشی مد یوش گیمت
دو گانه پیرت کرانہ پیرت
کران گے شاه و پس غرض تسلیم
نمکھ و سین رونی ست نمکھ شاه
باستقبال پران آس برور
بحکم خالق خلاق قدرت
پیش کحضرت سرور نم عظیم
براق براق رفت آسو پران

صفت سراپای براق برق رفتار و شریف برون حضرت

تسندی منور با همچو انسان
طکس تلس کلمه طیب لکھت آسو
تسهم آسو چون گاو بیابان
برنگ ابلق برت از ترقق
تسند باد نظر چون جانور آس
تسند خضر صاف نزل آسو گهر
وفانی بریا و آسو آن فلک سیرا
و هم او آسو پیر گوشت زوهر

ز خوبی کم پیوند از جوت غلمان
توے آسو شعله پیشانی او
تسنگردون چو اشتر آس ثوبان
تسند کن آس چون فیل بر فام
سٹہاہ الوزنه نازک ثوب تراش
نمکس کر پوشه کمینس ای حاشا
تسهم نرا و ان بک عین بر سر
میزن آسو از زمین پھوشی

و نے کیا مہ جید و نابین آسو
ز نور احمدی زیبائی او
چو حجر سینه آسو نم چو طایل
و چھون و الس کران آسو تس دام
نمکس پر اس از باقوت احمر
پرک گامی کڈانی آسو دشا
تسهم او بود از باقوت احمر
سٹہاہ منظر در عین پھوشی

نورش آسوس بجان هم عمر
کران نشین آسوس بکر اللہ
بمیکائیل مافهم آسوس در دست
گرگ حاضر برق برق فوار
برافش بام طوطی بوی احمد
بزاری عرض کرش کای پیمبر
بکمال اللہ مطلب بام مشب
بکمال اللہ خدا این کرم احسان
بکمال اللہ مشب بام مقصد
بہ ساروی بهرامی بوم بوم
دران اثنا دس و چین بکار
کرد پای مبارک برفلک سپر
بمدراس از خانه پیرت زرد شک
دس منزعم ثرت جاباه طاه بوم
بیک لک بچهره بایضد بچی راه
ز خنجر تیر تر فرود و فرید پاک
که ای غمخوار امت جهان امت
تفکک حاضر زری امت بلا و پر
قسم بوم چانه امه الشمس بیک
دس لغای بخت بیت دیدار
برن از ثوق بل نام خداوند
در خوشحالی مینه دانه لگو برابر
موسوب روز ز بر شاه لولاک
مکه کر تیزی گزنی با لخبیر انجام

بخوانی تیش آسوس عرض کثر
لکام دین کث با جک باب
کالس تخف کث بمرل حشر
دس بمریلن ای سلطان بطحا
برن صل علیک بامو پید
بدر آسوس چانه بوزهر بیدار کث
مینه ناثن از کرم العام مشب
بکمال اللہ مینه پد ارضی بوم بید
بوسپنوس از غلامان حسد
کران از عابری حوال اظهار
کھسوزن بر برق برق فوار
دس نشا من مینه بوم بوم
چین کھادر ملایک چم شرفناک
غم امت مینه بوم روز قیامت
چون نت تلکن یکانی ناره دریا
دران ثن از نگاه خدایند
کران داخل بخت چانه بیت
فکر ترا دای شفق امت بوم
قسم بوم چانه امه اللیل بیک
به لوزن بوم بوم سلطان لولاک
برافش کھنوشه منشا خرمین
بجز به بیدار کرسه فرمان
ادب بوم بی ناج لطف بیدار
نمیدانی بجناب سید پاک

چین کث بوزهر آسوس بوزهر لخواه
بهر اسباب بمرت گزین باب
ای اسزانه پیش شاه ابرار
برافش بوم بوم از حکم موی
باین اسزانه بوم بوم بوم
مینه آسوس ز عشقت بام بیت
مینه پد ارضی بوم بوم بوم
بکمال اللہ حامد بوم بوم بوم
مینه بوم مینه دین کرم بیدار
به پیش شاه دین سلطان ابرار
نهایت ز بر کون کیا بوم بوم
بوم بوم بوم حقیقت کرم بوم
براق برق بوم بوم بوم بوم
طراطس بوم بوم کیا بوم بوم
زمو باریک تر نایک باریک
بدر شاه بوم بوم بوم بوم
طراطس بوم بوم بوم بوم
زه بوم بوم بوم بوم بوم
بخت پانه زان بوم بوم بوم
برن حمد و ثنای ایند پاک
بوم بوم بوم بوم بوم بوم
چرا افغان کنی چندین بوم
الای بوم بوم بوم بوم بوم
امام بوم بوم بوم بوم بوم

ژده پط کهنوت چو پادشاه
به پیری و مدینه و زده الناح
به محبوب خدا مستحق عالم
گروهی با یوس کهنه پینه نگی
زده دیو به پطه مره آرمش شوق
خدا این میان مطلب کلامی
به دشتی به یک عرضاه کبرشن
کهن گزیده تی بهین زنیانت
کران ثم النجا بهر ساری
نوار به آسمه به پط شاه بطحا
فرشته اندیدی که خلفه نامت
مبارک کبابه شباه نور علی نور
بدست پاک آسوس نازبان
براش پط خموشی کار فرما
ریش وک کافل رزق برافش
زحد مکه پیرون در او چالاک
که به حال من سبکین به بخشای
کران نه کهنه خیالاه پاک و بین
بختی در او از انجا ناطحا
حسیناه نازینناه مره حسیناه
جلدی آبه کهنه زلس کابن
کهن منند کا به جواباه نس ذن نه
به نطهن از جبرئیل نیک کردار
ونی ساری نه اسی صاف فرشت

گروهی به س لاکانس چینه قدر
به پیری و ایوی بند پایت کرندی
به پیری به پیری باعث بجا و عالم
برافش خسته سنین نازینه ط نام
ریش خلق آیم ذوق احمد
نیک از شادمانی بهین شرفی
به سوسه بود ملت بهانی فرافش
بر ذر شتر جانش انتظار
گله پاری نه لند کرزه پاری
بول اکرمین موی و کرسس
انحن کت شعله از نور تم همت
به کو چارک برافش کهور کرسس
بچالاک شهنش گروان
کرسی بد کا نه سوالاه بر سر راه
گله پاری شندس طمطرفش
پکانی گو بر او راست نامت
مره وایل واک کینه امیا کربای
گیس آواز نامت از بسیاری
پران آسو ذکرش نصر من الله
مزن آس سخی از زیورند
کران عرضی نمش عالجنا بس
کران تیری برافش را از انجا
به کلمه آلو ذوم به تم زده ای بار
چین کها و زده آلو که برابر

به پیری سلطان بطحا شاه معراج
کران آروک پیران پیش پای
کرک بدو کهنه باطن نند
بین کای جبرئیل نیک فریام
منکان آسوس زده گاه ای
کران بهین شوق لوشی بهیم شایانی
به بهیم شوق عرضی عاظم نجات
برافش بشمار اس قضا
هرم عزت گزیده مره کرسس
بر حکمت نل سها به خوشنود کرسس
بین نشن سها به آن لیل کوب
به بهیم الشادشاره بود کرسس
پس و بین که ای سلطان ایبری
کران الفت گزیده کت ذره
روان گو از انجا نوا لولاک
گیس آواز کای صاحب کرسس
راوان بهین سلطان بین
مره کن کران لطر بهیم بهقراری
بناک بر و نه یک آسوس لانا
و نه کم پارچه نس آس برور
بول اکرمین نس کن بهین نه
روان گو روانه سخی انصافی
پس و بین که ای ششم نبوت
گویم راز این هر دو سر اسر

یہ گو دین پیوستہ ہم نصارا
 کلاماہ اکنتہ بھی سار ائمت
 خدایں پانہ رچھنے جان تہرت
 سو گو دنیا ہی دن لاتی سب س
 اگر کرہ یک باں زن کلہ کلاما
 ننتہ ائمت نہ کرہ بھی سا گمراہ
 ہنا اک بر پٹھ نیرت سنگھارا
 پکانی رچھنے نول آسوں بلا شک
 بہ حال سنگ کیا پلوٹھم مہ شتم
 دھن خفدی تھی آں بھنے
 ہنا اک بر پٹھ نیرت اک جھنماہ
 سورعنا آسورن لاکر لکیناہ
 بیہ آسویا کشخصا نر سیر نام
 ترہ دن کم آسن بنو کر تہ اظہار
 سو آسویں بڈ سو گد ولت نہرت
 بر غم ای نہر دنیا عفتہ
 بایمہای جناب حضرت حی
 کرن جلدی پین ہی باغام
 اخض کنٹ آب شیرن از عسل جام
 پتہ تحفہ زری کتی از عرش اعلیٰ
 وچہن راہ اک سنگ مسطح
 پین بر سنگ شکر لعل از کار
 پین لای کوہ طور سینا
 آسوی آں شہر اوید لگانہ

سہارا بامہ نہت چہ یارا
 یہودی و نصارا سار مرتد
 کرن داخل کجبت ہم شمت
 خدایں شکل چہن شتر زمانہ
 ائمت چان سار نہر مال دنیا
 رسول اگر من کر شکرت ائمت
 وچہن درلہ سوراش نہر لان
 ز جبریل میں پر شہر پانہ
 دس جبریل میں اسے تہاہ گرم
 قیامت دہہ پیدا شتر نامن
 وچہن ہراہ استادہ سرراہ
 بیہ آسواک اڈاہ گہنت سو فزوت
 بیہ شسار زن رنگ ولت خام
 دس جبریل میں ای شاہ چان کجبت
 زمرہ ہر دو بنکر با فصاحت
 ہناہ اک بر پٹھ یک لاک جاناہ
 رٹوی پیغمبرن آں جام آڈہ
 کرن ادراہ داراہ مبلغ طے
 نہ چت لای میں فرزندہ حرام
 نہت پانہ سوزان پانہ پاک
 سہ طشت گیس نل کوٹا مفرح
 پس انگہ ہر برق برق پیکر
 خصوصاً بر لکد گاہ عیسے
 درانجا اک بڈاہ پلوٹھن نہرم

اگر کرہ یک میں سینن ز الفوت
 مبارک یابی پانے نہر سجد
 زمانہ پانہ زری خف نہر کالیں
 چہ واقف پانہ بر علم نہانی
 ننداپٹ ات پکسے شہنشاہ
 نندادند ائمت تھاہیم ملک
 نہر سوراش آں سنگ شکت
 چہانک شہر گاہن دین پناہن
 وناہن ہم کران آں بڈینا
 گرخصن متفقہ رازہرم وناہن
 جواہ نازیناہ مہ جیناہ
 بشکل شہر شترن پٹھن پوہرت
 بہ طشت گاہن زری شتر
 جش لیس آسوی شہر چہن کجبت
 جواں از عاقبت آسوی شہر
 لیس نجم شہر شاہ از شیر شاہ
 بچہ شہر ہی تہوی چہ شترن جام
 دیوان آسوی شخص جمع راہ ہم پیارے
 دس جبریل میں اسے سلطان بطحا
 مبارک پھری لای سلطان لالک
 نہت شترن ہنہ زلہ برق رفتار
 نہر دین کھنہ شمس جبریل ہر
 نہت سلطان میں ہر دو گاہ
 کرانی جمع آسوی ہر ہرم

جمع کر گزشتان نیکوین پاکم
گنیز بر باد صد افسوس افسوس
سین و جین که ای سلطان لطفا
بہ چشم فر گوشتن چہوی و الجلاس
ارکونش چہوی منکر بلکہ مانع
گوشتان منتر چہوی شمع صبح خاخال
خواہد خورد ہر گز خوشنشین
بجیلان چہمان کان گردارند
طنابے بد بدو سے بستندہ
ہر چہوی بقفہ کھالان اہ صلاہ
و پس چہرین اسی سلطان ابرار
عمل و ارادہ کران لیکن بترانہ
کران ظاہر عمل ہی نہایت جان
تھے محرم در درگاہ عالی
الہی چھتیم از ہر کربد کیا د
ریا کاری نشانی ذات باری
خداوند ابرو ح پاک جسم

ہر کان نہ نہ نہ نہ نہ نہ نہ نہ
یہ دلیشت پر زہو چہان چہرین
بہ چہوی گمراہ گوشت زان نہا
بہ نہر صاہ پڑنی چہوی گیر گشت
یہ نہیر انگ چہو شمع نجات طامع
بجیلان چہوی چہانس منتر بہ ازل
کس چون میدمان مرد شیدا
ہناہ اک بر دہ نہیرت بیاک خضا
زہر آب اندر چہہ چہرہ
بخا بن چہرین پیڑ زہو ست کرد
بہ چھے نمشیل آن مرد بیاکار
بترانہ نہو سہک چہک سواہی
بیاطن نم چہہ آسان کار شیطان
بروز شہر از نہر نہای
ز بدعت تا کفر و شرک الحاد
بخی حضرت یاسین طابا
صلوات ہم تخت بوز بجد
شنائی مصطفیٰ محبوب باری

نہی پاٹھن نشہری عمر افسوس
مہ کرد افت سندس قال فیلس
چہو گوشت منتر بہ مانس بہ مناس
بیس چہوی چفتی ز کبر گشت
چہو بکام مارہ فی مملکت چہرین
لیماہ بد نہر صاہ نہر چہو اہل
مثال پیر مہرسم مالہ دارند
چہون استنادہ روزت بر سر چاہ
ولی اناب نہالی اسوا ز چاہ
بہ کس اسوا بکھالان کرند اظہار
چھے پاٹھن چہہ مکار زمانہ
بدر گاہ خداوند الہی
تھے بچہ بقفہ کھالان چہو چہ خالی
گنیز منتر چہرین درنا ساری
چہوم از مکرزن کائی مکاری
مہ چھتیم از ریادہ حب نہا
سمو یانہ پرت از نفقہ ساری

نعت شریف بطریق التجا بحضرت احمد مجتبیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

اے منزل قبا بدارم رس
ناج لولاک چہوی بسر زیبا
سورہ شمس صفت ہی مبین
میری بالبلبل مشک مارانی

بایدے غیر تو ندارم کس
چہوی زہ خلعت لعل روی زہر
لفش حایم ابروان مبین
وز مدثر عبا زہ چھے نالی

اے شہنشاہ ملک اودنی
نہر بانگی سورہ کوثر
والضحیٰ نہی چہوی نفہ تابانی
بہ طامانہ سلفہ شہر ڈالی

چون ہی سوز گشت و بلغ
چو بی نزه سبحان الذی ابرق
آریه مدارحیم سندی اور
بعد موی سوزانن اولی
ای جمید خدا کریم یاری
با همه مخلصان کرم آزاد
یک نظر کن به بدرالدین جا

مکمل چھے ز سر مره مازاغ
بیم نه و نه نیک تمنج پند
زان پائے سکونت چھو بهتر
من چھو مدت کتم که نادانم
آل اصحابی لکے یاری
با امیر آس بر عدت یاری
نگه مرحمت چھو شمس کافی
صلی علی رسول اللہ

شاید سیر مکہ و اقصی
من رانی برین حدیث گواه
نعت توان پائے آریه سمن
صلواتی علیک منجی انم
درود عالم مره تھاو تمم نشاء
عفو کر تم مره سار جرم و گناه
یا الہی زیارت اسم و یگانہ

سیدن سوز بطحا مسجد اقصی و ملاقات شریک انبیاء علیہم السلام

بیت القصة آن محبوب اقدس
باقصے مشہور عام و خاص
بحکم آن شہ فرشتہ فرجام
کمل کہ منتن از حسن تدبیر
سٹھا چھو صحیح آن مسجد ملا پیر
بہ جاری لچن منرہہ انہار
اگر فردوس برندی زمین است
نبرد استنان بیت اقصی
نہ بوزن ذہب و شامہنشاہی
کران گے طر فواشاہن مبارک
سوال فیل با جمع ملایک
سجا آنک سٹھاہ العظیم و کرم
بہ بیت مسجد اقصی و رام
پہر پوشندہ آمد محمد

روانہ و آلود بیت المقدس
بناکر شریکمان پاؤشاہن
جنو لغ مسجد کر بانمام
و نے کیا وعت مسجد چھو دارہ
بغایت غمزد و فرحت ایگر
چہ گویم وصف آن فرشتہ بنیاد
بہین بیت بہین بیت بہین بیت
نعت و زو جبرئیل پاؤشاہن
ز پور برق نہ در صحن اقصی
یمینا آسو جبرئیل سرور
بہن ہمراہ ابتداء نزل ہمراہ ایک
اول پیر شاہ دین حبیبی اللہ
ز گردون بانگ بال بشری آمد
چہن ساری پیمبر آس حاضر

چھو نعت شہر اندر اک مسجد
بیتن با جدار کج کلامن
لکھان راوی چھو رسالہ عبر
نہایت فرحت افزا و دل آرا
ز پاری باغہاتن چھو پیمبر
نہید انم بغیر ذیل استناد
غرض بلکہ آں سلطان بطحا
چھو مسجد بن و سمنش برافش
ملا یک اسمی از حکم مبارک
نہالا آسو میکا بیل ہنر
بہر کر شاہ دین عرض و شلیم
در اقصی زاف نامت از سر جاہ
اندر بلکہ زاو در مسجد محمد
ملکس از لباس بنو فانی

تمن کر السلام علیک شاہن
ملاقاتیں پہنچیم امت سراسر
در آن اثنا بین امادہ ساری
بحکم حضرت اللہ اکبر
در آن مسجد امام ابنیاء شد
امام المسلمین کر امامت
چو یک نماہن مبارک پیوی مبارک

بہانک قبلہ گاہن بین بنیامین
بمن آسوشوق چاندی شوق بسیار
صلوات شکر گذران بباری
سپن تتر پشیا از امر واد
صف پیشیان را پیشوا شد
سپن فارغ نہ پیش شاپور ای
خدا را ضی زہ پیوی بویئے مبارک
کھڑے ہو کر بجلقہ بامبارک

پس چہن پہنچیم چانی برادر
زہ پیک نافق پسند چاندیدار
صفن پٹ انبیاء دی برابر
محکمہ صطفی ساندی پیویر
دوکانہ پرجہان باجماعت
پران صلوات ساری مرجہای
پڑھی ہنکے ہی لغت مبارک

نعت شریف بطریق النجا کہ حضرت ابنیاء رحمت سرور عالم گذرانید

یا شفیع الہدی سلام علیک
از عروجت ندا سلام علیک
اسما تو بشک لا یریب
از رخ غمزد اسلام علیک
جمع گیمت در آدم و عیسیٰ
مرحباً مرحبا سلام علیک
ذات پاکن کموی شب ابری
گشت کہ تو ندا سلام علیک
چان اصحاب پر زین نازک
اس پہنچ صبح و مسالام علیک
بسنہ گوشت پہنچید در بے سلطان

در درج ہدی سلام علیک
پہو کہ رہ صدق کلمہ لولاک
سدرۃ المنتہی سلام علیک
خاک پایت بشوق پسیدہ
جملہ اشیاء سلام علیک
دیریت ز امر حق باقصی کر
اؤن تہی ندا سلام علیک
یعنی بویکر عسمر عثمان
نخم پہنچ نجم الہدی سلام علیک
جملہ حاجات ماسہ کاران

ہست بجان الذی اسرے
روی چانو والضحی سلام علیک
مظہرت کفر و کوز بہان
عرش اعظم تر اسلام علیک
آمین سار بہر استقبال
مرسلو اقدس اسلام علیک
در رخ چار بار تو از ذات
شیر حق مزلضے سلام علیک
بر درشت نالہ دیوانی
کن بر حمت رفا سلام علیک
بیکس و پسند اسلام علیک

ملاقات کروں حضرت ابنیاء با سرور عالم و ناسی باری تعالی گفتن

سلام پہنچو کر علیک شاہن

سپن خوشنود پھل نازک گاہن

انفق حال کریم با ذک حال
 سپین جواهر خلیل الی پیمبر
 کریم ناز خرویش مہ گلزار
 سہ شہت تھا و نعم از حد غایت
 شمس پنے حضرت موسیٰ نبی
 کریم ذاتی عطا اعجاز بسیار
 عطا کر نعم بدیضا و برکات
 بغیر واسطہ کنت لچہ شمار کی
 بختی امتحم ہیں دن بالحق
 مہ پر نور علم آخرین آسم
 شہاہ آسم بہت گہمت تھیل
 ہنر امت ز حق گہر بہ ہر قوم
 شمس پنے حضرت داؤد نامت
 پرور پاک در مدحت سر اسر
 عطا کر نعم مہ معجزہ ہای بسیار
 مہ فارم ز چہان یکدم کشت
 پیچھے پاٹھن کران گہ شکر داؤد
 سپین حضرت سلیمان شاہنام
 تھون تابع مہ قوم حق انسان
 کران تعلیم مہ از منطق الطیر
 پیچھے پاٹھن کران گہ شکر سلیمان
 ثنا گویان حضور شاہ عالم
 بو کرش عالم نورین و انجیل
 زراہ مخفی کرش بو آگاہ

رسال نامی مستقبل حال
 شہاہ شاہان کرانی شکر نیرین
 کران از حکم قلنا سرگودار
 کران مہ برگزیدہ میان دولت
 پران الحمد للہ کیا بران چاو
 عطا کر نعم عصافان پر اعجاز
 کلیم اللہ سپینم ناو از ذات
 وزن مہ ہر امت من سلوی
 مہ پٹ نازل سپین نور استانی
 سہ حملو اس از انعامات پاکت
 حکم اللہ زلوم یکبار از لیل
 پیچھے پاٹھن کران گہ حال ظہار
 درآمد شکر گویان با کر امت
 مہ کر نعم عطا سخت خلافت
 سپین شہر بدستہم نرم بے نار
 جہان طیر السخیر من کرد
 ننادارہ کران نعم سوی معبود
 کران اظہار سی گہ پیش سرور
 چرند و ہم پرندہ دیو شیطان
 بو کرش عالم تکلیف طمران
 سلیمان پاؤشہ و پیش ہر کار
 بو کرش بے پردہ پیدای آدم
 عطا کر نعم شہاہ اعجاز و تجیل
 مہ ولو نعم خلقت بر خیری خاص

اول پیش آن محبوب اور
 بگفت ای قرۃ العین جہان
 مہ خلعت خلعت کریم غایت
 کحد اللہ زہ ذلے ہر امت
 پین شاہس کہ اسی سلطان ابرار
 مہ کالم زین عصارا ستر غمار
 کلام پاک با حق کر مہ ساری
 سپین مہ سایہ گستر الزری شاہ
 ننت اندر پرور علم اولین آسم
 خصوصاً اس از مدحت فانت
 ننت اندر ذاتی کریم ہر قوم
 سو موسیٰ پیش آن فناء یکبار
 مہ پٹ نازل سپین از ذات اور
 مہ خوش لختی کریم ذات غایت
 ننت ی حکمہ جاوت بہ نحت
 بہ پیشہ در قران تقریر کرد
 شمس پنے شکر گویان سوی سبحان
 بو کرش حکمران بر تخت برتر
 بہ نالغ مہ تھاؤن او در سر
 مہ عالم مہ تھاؤن زہ فرمان
 شمس پنے او عیسیٰ ابن مریم
 مہ روح اللہ ذاتی ناہ و نعم
 وزن کر غلبہ شیطاں سر مہ طراہ
 صداقت گوی مہ ہر نعم پر خلاص

ز مجر ما عطا کریم شفع با
 نمی دمه مرده گے زندہ نشین
 تیجھے پاٹھن کران گو شکسار
 سین مشمول شامتشاه لاک
 کرن مخلوق اول نو میبازی
 کرن تران مبدی تر کمل
 پو پوین ختم الرسل شافع بحر
 مفصل پس مال پوی مفضل
 پس نازل میریط بابت تران
 بودر مخلوق با محب کرش
 میریط پویم چانه بابت جمله عالم
 سین خوش بے نهایت لعل بر
 کرک ختم دعا آخر برخصت
 برافس برط بوکارن ارتقوت
 لکھان پوی در معارج صخره اللہ
 زہ و پیمہ اندر عریس کر نہ معلوم
 پنج اک سارا زبافوت احمر
 برزلون تر محبتا و مرطلا
 چھ پانزاه طنہ در پنج و پیمان
 معارج پوی گواہ اکسین بایش
 ملایک ہر استقل امت
 زمان آری پرت اکھاہ بانو نشین
 چو کرنا فی بسم و جمله عالم
 کرک پس عواجمہ عالم پیمان

اجابت در عا کریم عطا کیا
 پس دران پٹھانین زمین
 عیسیٰ ابن مریم پیش سرکار
 کران گو شکرا ان شہ دیہ عالم
 بود کرش اصل عالم فرع مبدی
 سبہ سالار کرش اولین
 کریم ختم نبوت را مرزاور
 کتب یائی سماجم اس بقیل
 کتب ساری سین منسوخ ان
 سبہ دیویم حد این از غنایت
 کریم ملایک جن آدم
 پس انجیر نیلنی اسے سیم پاک
 خیلین دیو پوی گو شان ترکت
 کران رخصت راضی امت
 کنباہ اک چھے معلق ز امر اللہ
 نزلت ماوس جناب جبریلین
 دویم پیمہ از زمر و رنگ خمر
 دے کیاہ نردبان تر آموختر
 اکہ پاوہ پٹھن دویمین ہی راہ
 ز صخرہ گو روانہ چا بکانہ
 لچھ بد اس با جلال امت
 عجب شہی است با مکیں بجد
 پو لانی پوی در سل آدم
 کھسان گو نرد و مالش شاه ابرار

ہم نشانی عطا کریم خدایان
 ہدایت واریان نابیندن
 پس انگہ ز نشانی ابرو پاک
 بود کرش باعث ایجاد عالم
 شرف ختم بر خیل مرسل
 بودیم سرکار کرش آخرین
 میریط نازل پس تران اکمل
 ز پور و ہم صحف لایت اکیل
 بود ان عالم لچھ کرش
 گنہگارن کرن پو پوی ارتقا
 بہ بیزت مرسل نصرت کرش
 کر رخصت پیم با عقل ادراک
 تنہی رگو پیمین رست حضرت
 بنزد صخرہ اللہ و التو امرت
 پنج کاٹھ کیفیت کریم منظوم
 میراہ اک اس استنادہ ضرب
 نمک میرہ پاوان سیم مصفا
 نمک میرہ پاوان پانزہ پوی برابر
 ہرہ پن چھ پیمین نعت نردبان
 لموی نردبان شہ زمانہ
 اشارہ نیم کران کی اک کرک
 محمد حامد محمود احمد
 بیک حلقہ نموت سلیم شمس
 بچالاکلی نریش برق زشار

<p> و پنهان بر مردبان آسمانی بهمت آسوی ملت آن پسرایی دین نسا پس که ای سلطان عالم بحر شریک بریاوت کفوت پس آنکه بر منته نیرت آید و بیا نمول آب مصفا آسوا خضر چو لکھوت عالم گردون بر خزانہ باد و طوفان نابالاک مگر گل داده سی آسی نرشته بحمد اللہ پنهان گردون اول سحر پاک پرواز شوق ساری </p>	<p> اکھاد از ساکنان آسمانی باین عظمت به پیش نشاندگان زده ساسن پیش پیش آیم ننه پخته ذوق آسوم شوق بسیار سرنیزت آسود و صد و چھی راه پنهانیم جاندار اندر ملک دنیا ملون پنهانی ز بحر خضر خضر حقیقت کریم در فکر انسان سنت اس باز بخیر شسته خداوند روح پاک احمد </p>	<p> نهابین بزم ملک نر آسوی باری بران صل علی صل علی او مہ پنهان نام مبارک جان و پنهان بحمد اللہ و پنهان از جان و پنهان معلق بر هوا از حکم دور کبودی بحره سی منو پنهانی انی دریا و نر آن سبب پاک انی در غفل غافل غفل بعون حق کن آن تخت بله حل صلوات و ہم تحیت روز بعد اننای مصطفی محبوب باری </p>
--	--	---

نعت شریف بطریق النجا بحضرت خواجہ دوسرا

<p> بچہوس مستلایا حیاۃ النبیؐ بیاس خدا یا حیاۃ النبیؐ بہ بیمار سے حملہ عصبان ما ز دار الشفا یا حیاۃ النبیؐ خجل گوشتن چہوس کہ زورش نر تحم لنا یا حیاۃ النبیؐ بر حمت اگر از کرک فتحاب </p>	<p> بطمع و ریا یا حیاۃ النبیؐ گموت شسته نر چہوس ز بحر چہوزی نش دوا یا حیاۃ النبیؐ بیاس خدا دستگیری مہ کر مہ تختم خطا یا حیاۃ النبیؐ بر در قیامت گزین فیض باب چہونی مدعا یا حیاۃ النبیؐ بصبح و مسا یا حیاۃ النبیؐ </p>	<p> کرم کہ برین بنہ ناکار وہ درشن بہا یا حیاۃ النبیؐ کہو کیاہ اگر اس گنہونا مہ بچہوس زیا یا حیاۃ النبیؐ زہ معلوم چہوسی التزل حال زار زہ نش اس یا حیاۃ النبیؐ بود ملنخی بر درت بدرالین </p>
--	--	--

مشاہدہ نمودن سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم کیفیت آسمان اول

<p>خداوند را تہ چہرک حلال مشکل</p>	<p>مہ کر حل مشکل نر چہوس بلبل</p>
------------------------------------	-----------------------------------

گوشت پھوس ابرو در دیا غفلت
بر لید و انت و اوس کرنے باری
ز باداری پھوس آوارہ یارب
کدھم حاجت پھوسی محتاج باز
کران فریاد پھوس فریاد یارب
مہ کا ستم غم نیشا ہنشاہ لالاک
خداوند اعطا توفیق بین کریم
بیان کرہ بالتمای کثرہ اسان
اول پھو حضرتن توفیق یل اندور
چہ ہم مصلح ابن کون دنیا
نہا ارجح شیا طین زین لکاب
نہ ذریعہ السعای ہوشیہ سان
سو دیا سو فالی بیافوت احمر
نیمس اک لچھ نشتہ نیرین
کرس آواز چین کاسی برادر
مہ چہا از نام کثرت نہ بہ پور
محضر صاحب نراج معراج
نعالے شانہ اللہ اکبر
بہ بوزت دھو سو اسماعیل زبان
کران ہی عرض از روی مذمت
بحمد اللہ مہ گوشتا یمنش
لحمرک از خدا پھوس ناخ ناک
پرنت نام خدا در آسمان ثناء
فرشتہ جمع گے ز امر تعالیٰ

پھوس پھوس خیر و سرور و نعت
الہی پھوس کران بدعجز و زاری
بلا چاری گنت پھوس یارب
مہ درو نہیادین تھاہیم سلا
دل نافرمان کن شاد یارب
مہ زرخم رانہ کوی دروازہ یارب
پن املاد در تحقیق کریم
پھو لکھو موت در معراج ہوشیہ
ادیران آس تخم زن ملکہ لور
پھو مجلس اسماء نیرین
کن از تہر نیرین و مقہور و لاریب
نمہ پتہ پھو نہ دروازہ مقفل
جہت اسوس حرور و درو گوہر
ازان ہر یک ہر یک سو یکک
فعل مہرہ راہ جلدی اکبر
ولس خیرین ای دربان کدور
محمد جملہ عالم نس پھو محتاج
کری نظارہ شب کابینا نس
بہ جسم اللہ کران و افضل دوان
مہ اسیم شوق دل شایطجا
پھو ہم از سید آراہ منشب
بہ لکھو نہ لکھو ہم کرش
بہ استقبال ملکوت سما
پران صل علیک یا نبی اس

نہ غفلت کا ستم ای ذات باری
گناہن ہن گوہر بامنت چہم مہری
ہیاس صاحب معراج یارب
عطا ایمان کریم از کرامت
پھوس گنت پھو ہماہ مخروٹ غمناک
کریم نہ پھو رحمتوں دروازہ یارب
بہ طوٹ سعوس از فضل چشان
پھو شہری کلاس گوش تھاو
ستارہ گے ہی اسے مریدانا
نیرین ٹائی کیک ٹائی روس
ستارہ گے ہی لے نیک منظر
زمروار بدفلاہ ننت مکمل
بران در اسوا اسماعیل زبان
ملک تابع کہ در فرمان ہر یک
پھوس ہم حاجت کاسی محرم راز
مہ ہمرہ پھوس رسول ذات مکنین
اس کاران شب ذات داور
انی فیرت بیکدم شش ہمالش
پس الکہ آیت است بہتہ نعت
چہت کردارہ ای پھوس طاہا
پن ناس مبارک پھوس مبارک
نعت داراہ تعظیم پھوس
لکھو اگر دوان سلطان بطحا
دوان سکیم علیک یا صغی اس

و چون نمره بنده ملک اندر قیامش
 طهرماه خوش گویان روح منس
 منگس یامت قیامش آفران
 و چون سبج بران تنه بابه اوم
 سبحان الله و بحمده
 و چون بر تخت نورانی نشسته
 مجلا لوره کوی عمامه بر سر
 و پس حیلن که ای شاه دو عالم
 بدر زانین طهرماه العظم کیش
 لفق حال یکدیگر گرگ پور
 رسول اگر منس لش مریش
 و جهان آسود و دنیا و عقبه
 و چون کها و جهانی آسودم
 کهور کن پیشی غمناک بسیار
 حقیقت از غم و شادی بیان کرد
 نظر یامت کران چمن لیسار
 و جهان یله چمن من اولاد و نادر
 و جنت چمن جهان غم و آله ان
 که زمان ای قره العین بسیار
 محمد التره که یک پاک زان
 طفیل ذات لود و ساری
 زه اسک مالک میزان و کون
 که اغفر اقصی ای ابن و پاک
 زمین اک لغز شاه گنجر همه بهیا

بران سبج حق نم برود اوس
 منگس و انس قیام این عجت
 بنام حضرت محبوب سبحان
 سبحان الجلیل الوجل
 سبحان العلی العظیم
 و در الو اسود با سخت خسته
 بر زانین از چهر بیل یک کدر
 و چون چاک چالوی بابه اوم
 جد یکن جناب آدین نام
 وونی یکدم کرک از نشین
 منگس که زانین پاکس نهاد
 بروی پاک اوم از سراپا
 و جهان یله بابه اوم برین آسود
 که زمان نیز مضطرب بهله بهار
 جناب آدین ساری حقیقت
 و جهان اولاد منی بهوس
 بسوی رست یامت چمن جهانی
 و من ایمان کامل چمن مسلمان
 طهرماه بهیم دید اولاد و شری
 مکرّم نه معظم شین جهان
 بر در شتر مسل انفسی نفسی
 مسلمان زه چاک جام بر سر
 شفیع خلق اسک روز خوشتر

قیام آن جماعت نهاده پیش
 و دنیا بهر یکیمان امنت
 نزلت گو بر و مظهر نهر عالم
 سبحان الواسع الغنی
 و بحمده استغفر الله
 لباس از نور حق نس آسود بر
 و منم حال این پیر نیکوکار
 به لوریت سرورین سلیم کیش
 کرس و علیک ای فرخنده فرجام
 صفین و لود شفیع المذنبین
 عفو نه مغفرت از حد غایت
 و چون در دانه چاره پیش اوم
 که زمان خوشحال راه بهیم آسود
 رسول اگر من بر زانین سر
 و من و پیش آن شخم نبوت
 که زمان غمگین بهوس خورن بسیار
 نظر اولاد حاجی بهیم پوانی
 و من احوال و شین بهوس و نایان
 لوی بهیم غم نه شادی بهیم
 قیامت و ده که زانین اولاد و ناری
 بران آن ز جنت نفسی نفسی
 بران اسک در آن بوم خطرناک
 زه تاج پادشاهی آسود بر
 و من خدا طوعا و کرها

مہ کھدے حکم خالق کندہ دانہ
 بہ آہ و ناله استغفار کردم
 بہ یارت سرورک آیین کفرام
 چہانی گوشتا ہنشاہ ابراہ
 موت اسوک کھسان سنی بیانی
 نمں منور کینستہ نوشتہ یایہ ان
 پس جبریل امی سلطان بطحا
 برت زانہ آسنہ براسنہ
 بہ طلیت گوشتا ہنشاہ سرور
 کران اس آہ افغان بادلار
 پس جبریل کہ اس سلطان ابراہ
 گمت اس غرق در بحر بہالت
 برتھن از جبریل نیک منظر
 بارکان عبادت اس سارق
 سجودن منور بہ در جملہ کان
 چہن قوم پھارم بر گرفتار
 چہن گیمت ہشاہ مجروح ہنر
 مہ حال این جماعت کندہ اہلار
 زکوالس آسمت مشککہ ملایع
 گمت اس شغل در جمع اموال
 اذنامت ز قوم امی زلسلہ
 چہن فوہاہ عجیب اس واراہ
 بہ پیش ہر یکہ بہت نیانی
 بہ تبدیل غذا خوردی سردار

لوگٹلس از جہان بکی بہانہ
 مہ آخرتو بہ گمنطور دنگاہ
 سہن راہی ہنن شخصت باغام
 جماعت اک چہن نمہ اندوایا
 بہر دانہ سنت بل پیرہ مانے
 بہ طلیت گوشتا ہنشاہ سرور
 بہ جبریل پھری نہوت بہیا
 بہن اس پھرہ بلا شک از نور
 جماعتاہ اک چہن زغم بہ ہنر
 برتھن از جبریل نیک ار
 چہہ ہم کامل طبع عاصی گنہگار
 پس انکہ برتھہ نہوت بہا فہاہ
 مہ حال این جماعت ن ہنر
 کران ہم کاہی اندر نماز اس
 کران کوناہی اندر حکم نوان
 نمں اسی ملک از حکم نوان
 مودل نہر پنچہ اسان لاغر
 پس جبریل امی سلطان بطحا
 لثیم الطبع ساری اس طامع
 تہارن چہک لہی نہوت ہنرانی
 وئی پورم فکر لکن بجاہاد
 بہ گو قوم پنجم اسی صاحب بن
 زلفت نای گوناگون طعانی
 بہ طلیت گوشتا ہنشاہ سرور

بد صد سال استغفار کردم
 شفا عنکہ سیدو ہم پیش اللہ
 ننت نیرت عجائب نای بسیار
 دیوان چل اس ہر دم زامردن
 ہر نوشتہ اسواک ہنر دانہ نیرن
 مہ و نیم حال این جمع بکوکار
 بہم و متوجہ رہا خلاصہ ہنر
 اکس سنس ہی گن برابر
 چہن ساری غذا بس منگرفتار
 مہ حال این جماعت کندہ اہلار
 نمازن منکران اس ہم کہالت
 معذب در عذاب سخت گمراہ
 پس جبریل کہ اسی مجاہد
 کمی اندر قیام و در کعبہ اس
 اننت گوشتا ہنشاہ سرور
 بہنل چار پایاں گھاہ کھیاں
 برتھن از جبریل نیک ار
 بہنل ہم آسمت در دور دنیا
 بہن کہ اس پھرہ در صلب اموال
 قیامت نام میلان چہک نرانی
 بہ طلیت گوشتا ہنشاہ سرور
 وئی بوارہ از فکر ساہن
 کران آتھ سہی لغت اس ہنر
 مہ و نیم حال این قوم تہکار

پس و چنین که ای سلطان ابرار
 حلال زنا و سر آس لاری
 تباران پهلوانی که زینت نامی
 مری رختنم از زنا و کار مرند
 و نم زینت در اعمال صالح
 بنده اکبر و نم زینت چمن بهار
 لباس آتشین در بر من آید
 مری و نم زینت حال این قوم سیکار
 بخلاق خدا بچم و نم نه نایان
 مذاق و نم زینت نم کرانی
 که گویم و نم زینت و کار غدا
 زینت کونا و سها و از غایت
 بر زینت از پیر و پیکر و زار
 کھوان بچم اس مال غیر بدخت
 خدا این چهره که زینت و نم زینت
 و نم زینت و نم زینت و نم زینت
 زینت اس که ملک و امر و اور
 نم زینت و نم زینت و نم زینت
 به زینت و نم زینت و نم زینت
 چهره بدخت بچم زینت و نم زینت
 زینت بچم صاحب اس که سها بد
 زینت و نم زینت و نم زینت
 زینت اس که ملک و امر و اور
 به زینت و نم زینت و نم زینت

بدینا آس فاسق بچم کنه گار
 بمن آسوی نه خوف از قهر تبار
 قیامت نام مبدلان چو کشتی
 خفون از رای بد میانی نظیر پاک
 عطا کردیم نجات از کار طالح
 بهوی گوشت و پوست ششم ای برادر
 کنار ما و به کس نه من آسوی
 پس چنین که ای سلطان عالم
 یعنی آس خلق را به روان
 به طاعت گو روانه آن شه نشاء
 نصیحت است آنست مگر کفایتی دور
 ستمراه در فائده گیمت اس لالان
 همه و نیم حال این قوم نیکار
 لکن من مال بچم آسوی گهوانی
 قیامت نام مبدلان چو کشتی
 عذابش شمر نهایت نیم گرفتار
 دیوان است پنجره ایست برادر
 لکن آس و مالش من ستمراه
 همه و نیم حال این قوم بیکار
 بهن سلطان بد طماه لکن آس
 مفتن آس بچم بیدین مزند
 به طاعت گو روانه برو طماه
 بصدر لغزین منی گهوانه
 پس چهره منی ای سید پاک

کران آس بد نظر اجنب نشین
 نئے گیمین منقول بدکار
 خداوندایا س آں احمد
 بحق مصطفیٰ اسی ابرہ پاک
 یہ طلیثت گو روانہ شہاء لولاک
 کنہ پوریت نکر لو کن بجا کہ
 یہ طلیثت گو پرتھو صلیحی نزار
 بہار بازار مسخرہ بجم زابن آدم
 تمنق و نھ راوہ رت اسی کسان
 پھین فوماہ الحجب آس تارہ
 تمن بار آمو پر سرگوبہ نہایت
 کران آس طانکہ طانکہ چو حمان
 دپس جبریل اسی شاہ چو الخت
 عزیزین رت کڈت اسی چوانی
 یہ طلیثت گو روانہ نر و نھ سزار
 کرانی آہ واقغان آس بسیار
 سخنم و نھ زندہ آسک ٹٹانی
 کران آسک بسیار نہایت بسیار
 دپس جبریل اسی محبوب نر و نھ
 کران بجم زابن آدم بہر جواں
 تھارن تھو کہ لے ی و نھ تھو تھو
 پھین نر و نھ نر و نھ نر و نھ
 پرتھو صلیحی نزار اسی کسان
 کران غیبت بدینا آس غیاک

تہارن چہر ک لے نہ منہ نثرانی
 وچہن نینہ قوم دہم آسمان
 رہی گندہ آب اسوک پکافی
 مہ دہم حال این قوم نہ کار
 بہ لہرت کر خیابن نثرانی
 وچہن نینہ قوم کاہم آسمان
 بہ طلیت گو پڑھن از چہ نثر
 چہ ہم کذاب نہ بین مایاک
 تہارن چہر ک لے نہ منہ نثرانی
 وچہن نینہ قوم باہم آسمان
 در آن لکھن سوک بار دارا
 مہ دہم حال این قوم نہ کار
 اوے بھی مبتلا گیت غافل
 نرواہم قوم پاپھن اسود غم
 بہ طلیت گو پڑھن از چہ نثر
 بمو کر منو بدینا خون ناحق
 بہ طلیت گو روانہ شاہ پجاء
 غافل منہ نثر گانی اس نثر موت
 کرانی آہ واقعان اس و راہ
 مہ دہم حال این قوم نہ کار
 زاناہ اک وچہن نثر اولان
 بنیا آسنہ ہرگز بہن لاج
 خدا این چہر ک لے نہ منہ نثرانی
 بنو گنات اولان اس کثر

قباثر نام مبلان چہر ک نثرانی
 سبہ لہر گہ چشم دہم نثرانی
 سیاہ بدلہ من اسوی لوانی
 پس جن کہ ای سلطان لہلک
 کن لفرین بران قوم نثرانی
 ہنر صورت چو کال اس نثر
 مہ دہم حال این قوم نہ کار
 مگر گندہ گندہ پڑھن از چہ نثر
 قباثر نام مبلان چہر ک نثرانی
 من پڑ اس منہ نثر بہ نثر
 پڑان پڑ نثر من از حکم اللہ
 پس چہر پڑ ای سلطان لہلک
 گرفتار بلا گیت غافل
 ملایک اس من از گردہ نار
 مہ دہم حال این قوم نہ کار
 غافل منہ نثر نثر قباثر
 نثر ہم قوم پاپھن نثر موگر
 ملک اسک بکر زامن و نار
 روانی نثرانی چہر نثر
 پس چہر پڑ ای محبوب داور
 ز موی نثر نثر ہر کن ز موی
 کران بد عسل یا بلہ نثر
 قباثر نام مبلان چہر ک نثرانی
 پس جن کہ ای سلطان لہلک
 کلن ہنر موت کوکن اس نثر
 چہن نثر نثر زاناہ ہر کثر
 چہر نثر موت دہم نثر نثر

بہ لہرت بر دہم گہر نثر
 لوان بدلہ ای اسک از پاہ کرپ
 بہ طلیت گو پڑھن از چہ نثر
 بمو پڑھن بد نثر نثر نثر
 پس زانی چہر نثر نثر
 معذب در عذاب اسی مکر
 پس چہر پڑ ای شاہ نثر نثر
 گواہی ہم در غم پڑھن اس
 بہ طلیت گو روانہ شاہ پجاء
 دے کیشہ سٹھاہ از چہ نثر
 بہ طلیت گو پڑھن از چہ نثر
 چہر ک لہر گہ چشم دہم نثر
 بہ طلیت گو روانہ شاہ عالم
 عذاب سخت کران از حکم تہار
 پس چہر پڑ ای صاحب حق
 پیادش عمل چہی در نثر
 سبہ لہر گہ چشم دہم نثر
 سٹھاہ لایان دوان نثر
 بہ طلیت گو پڑھن از چہ نثر
 بد نثر اسہ نافرمان نثر
 پس جن کہ ای سلطان لہلک
 کلن ہنر موت کوکن اس نثر
 چہن نثر نثر زاناہ ہر کثر
 چہر نثر موت دہم نثر نثر

زاناہ بیگم طبع از زبان آس
 گدازت نسرت پاز بجز سنین
 پس جبریلین اے محبوب اور
 پرک بیگم نمی سینن یکانی
 پس حسین کرای سلطان بطحا
 خفوت دوری ز شوهر آس دل
 خداین پیک لے سی دمنو خرائی
 زنجیر ششم دست بستہ
 پس جبریلین اسی محبوب اور
 جزا نمکوی تمن بیت جابہ بیلین
 وچین نمہ پنے زاناہ آس پرغم
 رستراوان باحر رات اکبر
 پس جبریلینی اسی سید پاک
 زناپاک کران آس کرے خمس
 خداین پیک لے سی دمنو خرائی
 بند اہم قوم پلوٹھن بر سر راہ
 زگر ز آہنہین اٹھن کران چور
 مہ و نتم حال این قوم سہ کار
 منافق و زلفاق یم آس پیشار
 نتر اہم قوم پلوٹھن بر سر راہ
 ملک از گر ز آہن تمن مار
 مہ و نتم حال این قوم سہ کار
 بکو مالس نہ حاجی پنچو ہونو
 سداہم قوم پلوٹھن بر سر راہ

او بران تراوثر نثر منبلا اس
 گلت آسویں بدن گویٹ لکش
 بدرب آسنہ نالغ بشوہر
 وچین نمہ پنے زاناہ ناره پونہ
 سٹہاہ گمراہ ہمہ آسے بدینا
 دیان کر آسہ نثر ہمہ شوہر نراہ
 قباثر نام مبدلان پیک خرائی
 بہ طیشٹ گو پندھن از وحی شر
 سواہی حکیم شوہر آسہ خورگر
 کران ہیکانہ مردن بیت لغار
 ملک نس آب دوزخ آس ہر دم
 بہ طیشٹ گو پندھن از وحی شر
 بدن اسند نہایت آس زناپاک
 شرین ہند لول بہ ناناکی شان
 قباثر نام مبدلان پیک خرائی
 او بران آس نھونٹ فی الجدان
 روان بارو سٹہاہ لوزان از دور
 پس حسین کرای سلطان صادق
 سٹہاہ بدخت عاصی اس مکار
 سہ لوزون مجروح گیمت
 دوان ہر دم دوان بسیار بسیار
 پس حسین چہ عاق الوالدین ہم
 بدرب دارباہ آزار دلو منو
 تمن آسہ گند پھر منو ترنجیر

وچین نمہ پنے زاناہ ناره سینن
 منقر کاٹھنہ صورت و کجالتش
 دیوان ایذا بشوہر جوانی
 کران از پانی تاسر آس ناپاک
 آسان ہیکانہ مردن بیت خندل
 بین پنے آسہ لارن سخت گمراہ
 زاناہ اک وچین کر منو سہ
 مہ و نتم حال این عورت ہیکار
 نبر نیرت گریان مہلین نہ بیلین
 نوے چھی بستہ زنجیر دزار
 کلاہ پچھ نس نس نامت بر سر
 مہ و نتم حال این عورت ہیکار
 جنپ آسٹ کران کر آس نس
 چھلن زاہ آسنہ ناپاک کران
 بہ طیشٹ گو روانہ ان شہنشاہ
 عذاب آسک کران صحن نہ کالین
 بہ طیشٹ گو پندھن از وحی شر
 بدرب آس ہم ساری منافق
 بہ لوزت ہر دھم گو نیرت شہنشاہ
 اٹھن کھورن تمن لیلانہ ہمیت
 بہ طیشٹ گو پندھن از وحی شر
 پنمٹ بت عذاب منبلا ہم
 بہ طیشٹ گو روانہ شاہ بطحا
 بگردن طوق ناک آس دلگیر

عذاب از گزیده فولا و داراه
 میر و نیمه حال این قوم سیه کار
 دکل زن و بایه زن طبع و زنده
 فرشتن نه و چین ستاره بر راه
 پس راهی از انجا شاه لولال
 غرایب چشمه ن فی بر چهل کن
 به طلیعت در عجب پیو پیو
 پیو کی گوید مالک برای شاه
 حکم حق تعالی نده و لالان
 کرن کشیم نم فاهس مکر
 معلق آسود و بایده نهایت
 نهایت میو چرخ ثغاف آسود
 به طلیعت گوید پش و ص ان جی شرار
 به گو بکمال حیات اسی صاحب
 دویم گردون و لوهن آرا زرد
 صلوات و هم تحت بوزید

ملک آسود کران از حکم الله
 پس و چین که ای محبوب اور
 یخی گه بانده بچه اهل مضار
 نمو کر شاه پیش عرض و تسلیم
 عجیب الخلق ملکاه بر و نیمه کن
 نصف زن آسود نایچ لسن شمس
 دین و حسن حقیقت زن بر سر
 و کل ابروی کر منو خدایان
 کرس بنده امر حق نژادان باریان
 آیت گوید و نیمه نیرت سانس
 مصفا آب نیت آسوی بغایت
 نمو کر بچهر نهایت آسوداراه
 میر و نیمه حال این در بایکبار
 کرن نیری بر افس نژود ریا
 محلا پر زه زن از لور زور
 سمویانو پیر از شوق ساری

به طلیعت گوید پش و ص ان جی شرار
 بدینا آسود سانس و نیمه سر
 به طلیعت برو نیمه نیرت اک جها
 بجا آنک سها لقطه نکریم
 عجایب نیرت نیرت صوت ریه نیرت
 نصف از آب لسن بیک شمس
 پس و چین که ای سلطان بطحا
 پیو و دس نژود نایان صابین
 رعد حاضر بین پیش پیو
 چین اک در بیا نیرت ج مان
 زبوت نیرت آسوی صاف آسود
 پیو واقف پانه نیرت طبع ان الله
 پس و چین که ای سلطان بطحا
 کنار و لوهن و لوهن چرخ شمس
 خاوند و روح پاک احمد
 نژای مصطفی عجب باری

نعت شریف بطریق التجا بحضرت خواجه میر

چانه در بارای لالان با شفیق المذین
 پانه حق چاوی نژادان با شفیق المذین
 ذات پاک خلق لاک لای لای لای
 دینکی بینک چاه کان با شفیق المذین
 جمله اصحاب جانی نیم چهره نچالانند
 گی شهاه کافر مسلمان با شفیق المذین

طاهره لای حال با ان با شفیق المذین
 چان اوصاف مبارک کفر با شفیق المذین
 نژی لعل نای نژادان با شفیق المذین
 آن الیک عمر عثمان علی مر لعی
 تارکن نیرت کله نژادان با شفیق المذین
 نایچ نیرت نیرت نیرت نیرت نیرت

باعث ایجاد عالم ذات زید کتب
 در صفانت جمله نژادان با شفیق المذین
 چار سوئی جنت الاسلام یک صا و برین
 ژولون نده مادل جان با شفیق المذین
 زندگ کفر و شرک کانت از شعاعین حق
 بیند بریان پیرد گریان با شفیق المذین

که عنایت رسا من با رسول کائنات
بیه پاس شاه جلال با شفیع المذنبین
محشر من از نمود از آفتاب جاری
تا نرم فرحان شالون با شفیع المذنبین
با خرم با بدتر نه سوا کانه همینه
کار پست با عصیا با شفیع المذنبین

تا بیایم از ایمان با شفیع المذنبین
التجا به من کرمی که جانب یار
جاسم نه میرد امان با شفیع المذنبین
و سیاهی کرمه حاصل است بر یاری منی
و هم پناه از شر شیطان با شفیع المذنبین
بیسر و سامانه به زرد وین بدین

پاس کریم آل صحابین و ائمه اثنی عشر
ذنت مرون از ایمان با شفیع المذنبین
لججه مره عرضی خورشیدی که جانب یاری
درین سبب پس ناله بولون با شفیع المذنبین
کال بدرالین گریان میرود و اونا
آید لار ان بهر ندان با شفیع المذنبین

مشاهده نمودن سر ز عالم صلی الله علیه و سلم کیفیت آسمان

نمودند آنچه هر یک خلاق قدرت
سپین می جوید از ناب و ساری
می زرم آسمان و زمین بر
و جهان گوداره با طه احوال افلاک
سویک نت آس تحت اثر ملکین
بهرت نت جابه بان اکملک
از آن دملک بهر یک در لجه آس

کرت بی افلاک ساری بقدر
نه بهر یک نادی بهر نادانان
کرم یاری بیان کوه حال سرور
کرن طی بام این گردون انالی
رویست روزه آس تحت اثر ملکین
سرافیل آس تحت اثر ملکین

کرت از حکم کن پیر از نه سارو
نرم کوه حال گردون کلمه سان
بهر لکھوت رحاج شاه لولاک
و بکم گردون لولکھوت
فعل باریت ز مرواریدت
زه لجه آس ملک تابع تو نام

سبحن الله کما سبّح الله مسبح
والحمد لله کما حمداً لله حامداً

لا اله الا الله کما هکله مهمل والله اکبر کما کبر

ذرس رخ آلا مبین نام آواز
بحکم انودی شاه شرفناک
بصد آداب کرس عرض تسلیم
سپین اخل بگردون شاه بطی
پرک از شوق دل ز شوق بید
گمت من خول در سبج باری
نم تو عظیم ره سلطان بنشین

بجدی آسمانک در زه کرباز
به بورت آوا سرافیل ز بان
پرن صلیات بالقاء و تعظیم
نوشی گیسو کندان آسمان
و صل الله علی نشان محمد
نمن السلام علیک شاهین

مزه شب کهار من بهر هم شاه لولاک
بجدی بام بوزن نام سلطان
نتی موزن فعل نه در کن ا
نمن اعلایین عالی مکان
کو عس من ملک بجهنم پاری
رسول اکرم عالم پناهین
ذنگ بوسه زمینش نس امین

پس چشمت که برین و می خوشتر آم
نمازین منزه که یک با مژگان

منگه پوزخا که نامر انعام
به طشت گورانه آن منتشا

منگن بایست ز شوق نامر اندا که
پران شمع طبعش شخص چرا

سُبْحَانَ الْحَمْدِ الْمَثَانِ سُبْحَانَ الْوَلَدِ الْمَجِيدِ

به نتم حال این هر دو یکبار
پران صل علیک یا صفا
چو امشب چانه بایست فرشتنای
دی دیدار امشب ایند پاک
منگن گزیده مغفرت از نیت
هفتن رخصت پس راسی انعام
نیت ساس اس کله نس طبع نیت
لغت بن بن کسند از پیا نیت

پس و حین که اسی سلطان بطحا
لکس نی نیت نسی صاحب تاج
یکرشی نیش از حکم الهی
کرک با حق بغیر برده تکلیف
نیت منزه بهر یک غلج ارمیت
نیت گو برده نیت آن منتشا
بمی اس نیت کلس اس نیت
پران از من زبان اسوی برای

بمی که حضرت یحیی عیسی
عطا کرنے نه نیت لیل معراج
مبارک چو کی نیت اسی سلطان پاک
پس ملکوت ساری جان عظیم
رسول اکرم امین گز نام
عجائب اک ملک طبعش همراه
نیت ساس نیت اس نیت و نیت
یهوی تسبیح هر دم سویی برای

سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَغْفِرْ لَهُ

به طشت که پوزخا از جی طر
چو قاسم نایت صاحب صدق
کران هرگز چو نه کنه با نیت
سهاه نتم قاسم عظیم کرس
به اسوم نیت و نیت لیل بسیار
نه و چو ملک اسی نیت امشب
کنوز نیت نیت با جمله اسرار
هفتن رخصت پس راسی انعام
پس طی آسمان و مس نام
صلوات و هم نیت نیت

به نتم حال این ملک نیکو کار
حکیم حق چو ز نیت با کوان
کی چون می کنند نیت چو حکم
لکس نی نیت اسی سلطان با می
بکمال نیت نیت از جلال و جبار
کری نیت نیت نیت نیت نیت
نه نیت اسی نیت نیت نیت
نیت و نیت پکان بر نیت نیت
نیت گزین و نیت نیت نیت
نیت نیت نیت نیت نیت

پس و حین یهوی گو کافل نیت
مقدیر نیت اس نیت نیت نیت
رسول اکرم نیت نیت نیت
پس اس نیت نیت نیت نیت
بکمال نیت نیت نیت نیت
نیت نیت نیت نیت نیت
به نیت نیت نیت نیت نیت
جناب شاه دین سلطان ابرار
نیت نیت نیت نیت نیت
نیت نیت نیت نیت نیت

نعت شریف بطریق النجاء جناب حضرت خیرالواری

دل نشا افکار یا رسول اللہ
 چہوی سزاوار یا رسول اللہ
 وز مدثر قبا عبا یاسین
 قدر خسار یا رسول اللہ
 وصف موعی نور و البیل
 گفت ستار یا رسول اللہ
 یعنی پیکر و سر عثمان
 مرد و سرور یا رسول اللہ
 از فراق ز گشت سجنه کباب
 چہرہ از نار یا رسول اللہ
 او فتادم در سربہ بحر گناہ
 شام و ابکار یا رسول اللہ
 شربت کلمہ و شریف چشان
 وہ مرا بار یا رسول اللہ
 قلم عفو برگشاہ مرا
 چہوی امیر و ار یا رسول اللہ

بہر ویدار یا رسول اللہ
 از لعلک زہ نارج سلطانی
 ہجو گلزار یا رسول اللہ
 پشتم مازاع پیش از نرس
 زلف خمار یا رسول اللہ
 فن عطا بر تو سورہ کوثر
 شیر حبیب یا رسول اللہ
 وز منزل روی نورانی
 دتہ ویدار یا رسول اللہ
 منشا گشتنہ اجم و عصبان
 زنگہ سدا یا رسول اللہ
 نور ایمان بوقت نزع روان
 آخر کار یا رسول اللہ
 بردت آدم بعجز و نیاز
 کس بیکبار یا رسول اللہ

بے شک زب کلمہ لہاک
 اثر طلا کار یا رسول اللہ
 روی نور و الضحی الشمس
 شکر گوشتار یا رسول اللہ
 سورہ شرح از شوق قدرت
 نر و غفار یا رسول اللہ
 نور عینین حضرت حسین
 چہوی پر الوار یا رسول اللہ
 بہر حضرت ابن خنہ
 انرو خوار یا رسول اللہ
 بردت نالہ ما ز سورہ رحم
 وہ بیکبار یا رسول اللہ
 روز محشر بر پیرایہ عرش
 بیکس و بار یا رسول اللہ
 نظرا کہ حال بدر الدین

منشاہ مخروون سرور عالم کیفیت آسمان سوم

خداوندانہ چہول کشاف اسرار
 بید اندر عاقل قال معراج
 کردی بدہ طہی شہن گردین موم
 محلی محلی بتر منور
 فضل مخنول کرت آریں مکل
 بٹہی باطن بہر یک زیر فرمان

مہر پٹ منکشف معراج سرکار
 یہ چہو شاہن بیان آری ملکای
 چہن پیش این گردین موم
 لگت و دوازہ از پا قوت خضر
 بلون دربان آری روانہ فضل
 کران آسی بہاوت بہتایہ

چہو لکھ پٹ معراج حال معراج
 بنو فنیق خندادند الہی
 و چہون گردین موم آری از در
 منور ز نور شمس خاور
 زہ لکھ آریں ملک تلخ و خاصان
 بران آسی بہی شہج زیانہ

سبحان المعطی الوهاب سبحان الفتاح العظیم سبحان المحیب لمن دعا

کر سن آواز نامت چهر سیر
 میهم بهوم همراه آن سلطان امجد
 بلوین بام بوزن نام سرور
 پس حاضر به پیش شاه بطحا
 بران نام خداداد آسمان پای
 فضلكوا اهل ایمان محمد
 پس و چین بهیچ سحر و جادو
 بهیچ شیخ در خجده سحران

مژد زنده جلدی این بران
 بنفشه شربت زایل برین قبل اس
 بجلدی آواز لاری و آواز سرور
 کران استاده و زنت عرض تسلیم
 کران صد رحمت ملکیت بر پای
 ملایک اس اندر سحر بهیمت
 به سجده نایب امت چهری برین باقی

بهیچ مشعل لعل مرصع محمد
 سماواتن زمین منیر طلال اس
 مژد زنده قفل ذرا بر کون و با
 ثنا کرش شاه اندر سحر بهیمت
 نمیر چهره شوقه میان صلوات بیجا
 بسجده زامری حق مشغول کعبت
 بران در سجده ساری امر نوزان

سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا مَفْزَحَ لِمَلْجَا إِلَّا إِلَيْهِ

سُبْحَانَ الْعَالِمِ الْأَعْلَى

رسول اگر من عالم نیاهم
 بیوی آنحضرت روح الامیر
 سحر دل هند به نام شاه شایان
 شربت گو بر دهنه نیرن شاه کجا
 نفس عمامه لورک اسو بر سر
 حسین و زارین و متین اسو
 مدد تخم حال این مرد نیکوکار
 این قصه بهیچ در قرآن مفصل
 بران هر دم بهیچ شمع مغرب

بواب شاه دین از سر کمر
 منگی سحر بهیچ و زنت کریم
 پس ارکان نماز و سحر
 چهره شخصات رخ آفرین ماه
 لباس بهر در بر خوب بوس
 بقرب ذات حق راه قرین اسو
 پس و چین که ای محبوب اور
 با حسن قصه بهیچ شمشیر منجلی

بجای عظیم انوار اس مامور
 منگن بامیت زنت نام آفرین
 بلاشک میانش کنت بهیچ بهیچ
 بکری پر شسته اسو لک شمع
 شاهاه صلوات بر نیکو لعل
 به طلیعت گوشت خن و حی دار
 بهیچ گوشت حضرت یوسف بهیچ
 بهیچ مصرک یا شاه این بویعوب

سُبْحَانَ الْكَرِيمِ سُبْحَانَ الْجَبِيلِ الْأَجَلِ سُبْحَانَ الْقُدُّوسِ

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بجلدی خضر به استقبال سرور
 کران صل علیکس پوز تکرار
 کرک باهم تکلم بائی بسیار
 بتن رخصت پس راسی باهم
 از انجاد را و سلطان بهیچ

به پوزت سرور تسلیم کرش
 مکه کنعانی آن یوسف بهیچ
 رتن دست مبارک شوقه سین
 کران گی پانه وانی رازا هزار
 بهیچ انخوان یوسف جمع یکجا

برادر زانقص عظیم بهیچ
 رتن در بر شایب شاه ابرار
 رسول اگر مسخر نموده سین
 به پوزت سرور این آیین کرنام
 کران استاده ساری فکر موی
 برافش پت شمشیر چهر نزل سحر

پہن بر تخت زرداویہ ہنر	استراج مرصع دت بر سرور	لباس نورانی نس بر آسو
بھی تیج پران کیشراہ زبر آسو	سبحان خالق النور	سبحان الثواب
الوقاب	سبحان شکید العقاب	کریم نامت سلامہ بایزبان
کریم علیک نیرت کجکلاہن	کران او گو و صف ثنہن	زہ زندہ بر سما الونک ازین
عجا از فضل احسان رکریا	امت بخشا زل ای شاہ بطحا	یہ بوزت سرور ان بین کرتام
سین راسی مین حضرت بانعام	تنت گو بر و ٹھہ نیرت سلطان	پہن تیج پران حضرت سلیمان
سبحان الملک الملک	سبحان الفاعل الجبار	سبحان من الیہ نصیر الامور
کریم سلیم شاہن کریم	شنا آن بجازرتی تکریم	تنت گو بر و ٹھہ نیرت شاہ الملک
عجب تراک ملاک لہن چالاک	تنت ساس اس سر نس بڈیادہ	یہ آس پر نس خاراہ کثادہ
جسم آس بی و پتہ ذرنائی	بی پر اس قنمت نس خدائی	پر ان آسوں نفل کریم خدائی
نمن گماہی سو آسوی موزہ این	باین عظمت باین کت باین جاہ	سین حاضرہ پیش شاہ بجاہ
کران اول تنائی ذات باری	پر ان نوہ پتہ درودہ زار داری	کران یہ عرض تسلیمات بجد
نفس پٹ پوش سین حضرت محمد	پر ان سلطان نس ای شہنشاہ	یہ چانی رویتک آسوم نمنا
از انجا گو روانہ سید پاک	پہن در راہ استادہ ملک پاک	تند فدا سواندر طیل داراہ
کچھ سینک شہاہ نس اسو والد	انفس کت گردہ فولاد آسوس	جما نس پٹ اکس انشا آسوس
بامروات خن از گرد فولاد	نمن لایان کران اس نالہ فریاد	یہ طلیت گو پر وٹھہن از جی شرار
یہ حال این جماعت کریم ظہار	پس جبرین ای محبوب داور	پہو ملکس ناو موسائیل ہنر
تہارن پھس کرت تھو خرسیرہ	یہ قوم بے جیاد قلب مردہ	یہود رور دنیا بریتیمان
شہاہ چوکی ظلم کر مندو غریبان	یہ طلیت گو روانہ شاہ بطحا	ہنا اک بر و ٹھہ نامت آویدیا
سو دیا آسو پٹ داراہ نہایت	سبز ز کچھ نموک از حد غایت	یہ طلیت گو پر وٹھہن از جی شرار
مہ و نغم نام در باژہ بیکبار	پس و جین کہ ای محبوب قوم	یکہ چوکی نام نامی بکر قوم
خدا این قوم لوح بلکہ پانہ کالن	ازین دریای خون اک قطرہ الن	سین طوفان لوح برپا بیکبار
چہ در دشت چہ در دامون و کمار	آمی دریاوہ تر سلطان بطحا	پر ان نام خدا نام حسینا اللہ
پہن ننتہ ستغف نورانی مجسم		چہارم آسمان ز پین معظم

خداوند ابرو ج پاک حسد
 سحر یاب و پروا ستاده ساری
 با شفع الی برائے برائی خدا
 بوز میون التجا برائے خدا
 مارا بجران مہ را الو نعم سینہ
 ما و نعم مہ لقاب برائے خدا
 چہوس گموت مبتلا برنج وطم
 اقض حاجاتنا برائے خدا
 چہوس و نانی بدیدہ گریان
 و س نژہ دایق و ابرائے خدا
 الہی ہر سلطان پیہر
 یہ چہ پیہر آئینہ زمان
 بیان کردہ دانہ و درکما ہی
 بگردون چہارم و انچالاک
 رپوک چہوی خالفن کرمنو پیرا
 چہو حرمیت نیت زمر و لولوی نتر
 بران در آسمو رسایل زبان
 نیچھے پاٹ پرت اکس آس می خاص
 عبادت آس ستادہ کرانی

نثر لطیف از نجیب الدین
 اس

جلوہ نمود نما برائے خدا
 رحمۃ العالمین چہ چہاوی با
 یا بنی شفق برائے خدا
 لطفہ سینن کر نعم و نعم و شاد
 از مہ کر نعم رہا برائے خدا
 بر در خوشش ای کریم پرور
 بوز شاما صرا برائے خدا
 بیکن بندوا چہو بے سامان

مشاہد نمون بر سر عالم کنیت
 اس

نثر فنی خداوند الہی
 چہن گردون چہارم نثر کشاہ
 لگت زبان چہنسن نثر مصفا
 کرت نثر نفل از در انو نثر
 ہمیشہ زہدین از حکم دیوان
 بہر یکث و زہد و لچھ آس تابع

صدان ہم نیت روز بجد
 ننا ہی مصطفیٰ محبوب باری
 ای شہنشاہ ملک اذنی
 رحمتے برگدا برائے خدا
 در وطم اشتیاق ویدارت
 صلحی شربتہا برائے خدا
 روز و شب چہوس دان باری
 نکل مہ روز خیرا برائے خدا
 آسکین بدر الدین پرور
 از کلاس مدعا برائے خدا
 مؤثر از آسمان چہین بر
 بگردون چہارم وین نیاہن
 چہو لکھو نثر و درعاج شاہ لاک
 ز فکر و غفل از اندازہ زیباہ
 و نان بعضی نمک و زہد از زر
 لکھت کلمہ سونگ تین نقش کرمت
 ملک چہنسن از البع زہد لچھ خاص
 ملایک حکمی آسک لوالع
 بہی شہیج دانش کن برانی

سبحان خالق الظلمات النور سبحان خالق الشمس والقمر سبحان الہ ربیع

کر س آواز و جین ای برادر
 محمد شافع والاحب او
 کرن در آسمانک وایکبار
 بہ کشف الدجی بجمال نور

افضل موشہ را و جلدی ملک
 بہ بوزت آدمی سائل ہنر
 سید حاضر بہ پیش شاہ ابرار
 کرن تسلیم شاہ اس تم ہزار

محمد سید علی شہ آو
 بجلدی یاہم بوزن نام ہنر
 برن بلغ العلی بجمال نور
 لکے پار کی زہ ای محبوب باری

نهایت شوق آرمم ذوق لبار
 منتن شخصت پسن ای باغام
 برکت خست جمیع عیال کبایه
 بجا آواک سها لغظیم نکریم

بکمال اللہ بیچم از چاند دیدار
 پرن نامم خداد آسمان ترا
 درک صل علیه وآله کبایه
 پهن تنه حضرت موسی پرن

به لذت سرورک آیین گزنام
 یوفتی ملکن سدر سلطان بر آ
 غرض سلطان بنس عرض نسیم
 بهی شیخ ذالس کن دران سو

سبحان هادی من بشاء سبحان الخفور الرحیم

محمد صاحب سلیم کرش
 رن در بر جناب شاه بطحا
 عطا کر لے کر من ثروت دیدار
 زه کر نک خاص نفعی لذتی
 گرن نه کاخ نه میرید العالم
 خزان نه کثرت مادی بغیا
 منکن گزشت ذالس ای غایت
 منتن شخصت پسن ای باغام
 پهن نفیس اندر شیخ پرن
 نمی آنه دن روح الامینس
 منکن بابت رخ نامت نواک
 پهن تنه آسبه خالان راه
 پهن بیچم موسی ام عیسی
 کران گبر حیات پسن پنا
 سو بر شخه پرت شان نرکت
 هر یک گزشت نیت لجه پختش
 بکران گزشت نیت لجه پختش
 معین نه منور نعم زیاده
 ملکس اربابس سترشاهی

برادر انتقن لغظیم پهنش
 کران گو شکریا راه سوی نرون
 زه بر خودار چهل البشاه ابرار
 زه کر نک مالک ارض سماوات
 پهن کر کاخ مثل نیرسل آدم
 کدی از مد عاساری خدادند
 عفو نه مغفرت از بهرامت
 هنا اک بر ذکھ نیرت اک جمانها
 پرنی آس ساری تم پهران
 منکے بواز خداد به نابرجت
 قویان بند حکم نس باعدا گو
 سه پو مشکو حه فرعون پیدین
 سه مریم صاحبه انشای نفوسی
 یمن نشه دراپ بامت شاه لولاک
 هیبایه خوفنا کاه پرن پیدیت
 نذر سرخ ناز سیم مصفا
 فرشته بشمار اس درت پسنه
 نهایت آس شو نر و نیک گوتم

به لذت و نهو کایم اللہ موسی
 بگفت ای پادشاه پسن پنا
 خداین شان تو کت پرن
 زه کر نک منبع جود کلمات
 سری مشنه حق الیه غیبات
 خداد حق نه همیشه شاد پرن
 به لذت سرورک آیین گزنام
 فرشتن نر سنده آس بر راه
 سو فوره آرمو نش سلطان بنس
 بخت فوره مبه مشب بهرمت
 نرکت گو بر نطه نرکت نایجا
 سه یومنه آس ملک صاحب پسن
 نره نر دمی آیه استقبال شانس
 هنا اک بر بخت نامت ملک ملک
 برابر چار گو نشه آس بخشش
 زمر وار پد از باقوت حمرا
 جمانها اک پهن کن ایاده
 حیدر نه مد حیدر نه مشکوتم
 پرن شیخ هر دم موسی باری

کھو کر بسپناوہ اک جمانہ
شہاہ نم کھوڑوہ دین آسی ہمناک
اگر چہہ مابنی آیم ہنر شکل
نظر نرا دین تمن کن حسب طا
چہن جسم ملک از چشم مایر
شہاہ بڈ از مرد و زبرد
نورن از لبح چشمہ آسینہ راہ
تہا بیت برگ نرت بڈ اس لبادہ
بہ اک طشت در پیش خرنشہ
بجج الوجہ ملکن کن با مین
سین بجال ٹنٹ شاہ لوالاک
سین سلطان بن مجنون غلب
سین شاہس شہاہ تبدیل حالر
محمد صاحبین جان ہمان
بہ ٹنٹ گنر ہن انوخی مزار
چہر ملک الموت عزرا بیل ہنر
لوان چہرک طاٹھ کم ولبن نرنڈ
درو ٹنٹ نہ ہامون نہ بحرن
زہر دی جان از حکم الہی
چہر کرمٹ درازن بقیل خ فالہ
بجذ بہ جبریلن کر سہ آواز
امام المرسلین لس سار محتاج
بہ بوزن سنج نظر خد نامکن
بہ پیش یاد شاہ دین ایمان

چہن بدخوی نہ بد شکل راہ
برال تسبیح و طہن شام و اہکار
مرت گزفہ مایکم حسب عقل
چہان کہ حضرت سلطان لطفا
زور چشم شمش آسینہ نرنڈ
چہن در دست شلح خرنشہ
دین کر آسینہ مہ گماہ و بیگماہ
شمار برگ ٹنٹ غیر حق کاٹھ
بہ ساعت از ان چیزے گزفہ
گہی آسوی ریان از دست خرنی
امام نہ سبباً نشاہ ٹنٹراک
قنادہ لرنہ بر اندام پاکش
معارج چہری گواہ قیل و قالر
پکواسی بدر الدین حال تراچیت
بہ حال ابن ملک کر ٹنٹ راہما
جہادی لیس کران بالسن نہ بایں
ژٹن ساری آنہ گماہ ٹنٹ ہونڈ
بہر کس نرنع جان کرہ زامر اللہ
کٹن نہ جان گزفہ سچان کجای
بہ نہی دراز جبریل سرور
نظر کو کن نہ چہی اسی صاحب راہ
شفیع الم نین مجوبہ اور
چہن ختم الرسل سناوہ ان
کران اول ادا ختم عرض تسلیم

بہر دشتاک ہدیت ناک جلالک
دما ٹنٹہ تمن آسوی ہران نار
سوی شاہ دین کس آسوی طا
ٹنٹ ملکن چہن ساری ہراہ
بہ براس شلح بچہ بعد
چہانی آرنٹ کن زامر نرنڈان
گلاہ اک رنہ بڈ آسوی سناوہ
نمید اند کسی واللہ بالہ
گہی آسوی دین آن چیز حسن
قیبح الوجہ کن کن لشنی
ہراسن غلبہ کر بر سبب دین
بدین زردنٹ رخسار پاکش
انٹ کھوڑوہ شاہ و ہمان
بہ پیش آن ملک قال تراچیت
لیس جن کہ اسی مجوبہ اور
زہنہ از حکم حق ماحی تمالس
کران بران چہری شہر نہ گامن
بموجہ ان عالم کی شہنشاہ
خدا ان کار مرگ بمسی حوالہ
روانہ گزفہ عزرا بیل ہنر
محمد صاحب معارج نرنج
بہ ہمرہ چہم رسول نہک منظر
بجلدی و خفہ زکری آواران
سناوہ رنہ دست لسنہ بظہیم

ستمانه خوش گویند شای بهشت
 ریحی و لعل امت از بر تو
 پس آنکه سزای پند بیان کرد
 تهنان کت شایه چو کدو از خلق
 جناب قابض حق سر اسر
 لکنت بر آفتابین بر طریقه
 حکیم حق گزینی پس به بیمار
 کله نش چو ی لای یکبار برکش
 به بهیم لوح اجل جیانی هند
 عمر ساری نه واقعه ما با تمام
 ز تختی نام مستند چو س ثانی
 مصفا از بهیم کله کله طهرین
 لب جان بهیم لای است بدین
 مسلمان هندی ای شاه ابرار
 بهیم ایم ادراج کفار ان شرار
 بر رخ و اننا وان زمر و دار
 بنجی باطن قباخر نام زدن
 ملایک و اننا وان زمر جبار
 ز عهد حضرت آدم برابر
 کمال و بهیم دیدار مشب
 به بوزنت حضرت پیش گرفته
 بگفت من نه اول قدر زانک
 بهیم کیا طاقت میده از حکم
 بونا بعد از بهیم ای شاه شامان

نجات با گذران گنجایت
 پس شایه ستمانه پند کهنش
 کدو ان کنه صراط چو کدو از خلق
 درخت لوح خلشنی نه حقیقت
 وزن ساری حقیقت پیش سرور
 معین منند سعادت نه کرامت
 بهر کش چو گزینی وی یکبار
 خیال این پیه کرم ساندینا
 به دفتر ساری امانتی ملت
 بمشرق یا بمغرب استن ساری
 تمس بهیم من نه بزرگ لای
 دماغس تل سفیس بهیم حقانی
 سپرده چو س کدو با جمع این
 لب ز بهیم لای ستمانه
 بهند مسکن بهیم شک و زدن
 تهنان نه نه حسب نه نه قنایل
 بلا شک سان او عیات بوزان
 قنایل مای کفار ان شرار
 کدو ایم ادراج جاندارن بر سر
 ز شوق دل نهیم با صدق بهیود
 دین ملکن که ای نیکو سرشته
 به بوزنت عرض که ملکن بیکار
 نه اسک جان جانان نهیم بهیم
 رسول اگر من نایب کدو سس

وزن شایه سس بیاس خاطر تو
 جزا دین خدایه من کدو سس
 لای کت جاییه چو کدو از خلق
 بیان کدویش من ای صاحب کت
 به کل به شک جانی هند چو
 شقیق من شقایق نه غرمت
 اگر آسی بان بیماری مرکش
 بنزد من مثال طشت ای شاه
 برین لوح بهیم لکنت بر آفتاب
 چو س ستمانه سس ان ساری
 قنادل مای بهیم و نمت خدایان
 بهیم قنایل قبض جان کرانی
 بهیم ایم ادراج موی من نیک کدو
 دوان بهیم لای ستمانه با جمع اسیر
 فرشته چو لای ادراج ابرار
 او بران بزرگس بهیم قنایل
 بنجی باطن بهیم ادراج کفار
 تهنان آو سخته در اسفل نار
 شهنشاه و بهیم لای نخت مشب
 بهیم سس لای مای دلا فرور
 نه لای کدو کنه بهیم نه مانک
 بونا بعد از بهیم ای شاه ابرار
 کدو کدو حکم بهیم مانک از جان
 فرشتن لای نخت نایب کدو سس

پس آنست که بجز این با چاره تکرار
 پس اندر میره چویم امیری تمنا
 محبت مال و موی بجای نهاده
 کطبی اوج نهضت می کشد
 هفتاد و شصت روز از این نامت
 معلق بر پیر از امر تعالی
 شهرها پاره نه خبرین به هفتاد
 زمینش بر پیکر سبزی بسوزد
 پس و جبین که ای محبت در
 برافش بر پیکر کفایت زنده ای
 لکها چو بعضی از وی میجور
 بگردین پیرام چویم معظم
 ره دروازه زمرودی برابر
 ز مشرق تا مغرب حد غایت
 سپردن اهل ان میجور نشام
 ریلک محراب طبعش بر مصفا
 نمک گنبد ز مرور بدو روز
 مطلقا با لکها از حکم نروان
 نمی رفت بلبه آسی فعا ماران
 بکونا و نهاده معمور محفوظ
 ملک ساری چویم بجم اندر سماوات
 کران طواف این خانه زیبار
 ملائک کنان ملک بالا
 بران چویم سوی باری با جماعت

بعاثر امتی من ترک آزار
 فرشته موتی که عرض نامت
 کران چویم از شفقت صلیب
 نه بوزن خوش سپهر سلطان لولک
 سپهر را می از انجا با کرامت
 مشفا آب آسوی بر مصفا
 و ده خونه صاف ترا حد غایت
 به طلیعت که بر زمین چویم شرار
 چویم بحر الثلج بکای ناوا شهر
 چویم ننه بر کنارش برین معور
 بسره منتهی نشا این چویم پیر
 سو خانه پاک از یکدانه یافت
 ملون چویم نمی از رنگ اختر
 به بحر الثلج نمکوی باره بچویم
 بیکدمش محیط قدرت الد
 مناره بجم خاک آس بریا
 زیارت ز برین چشم بدور
 به پنج ساله در هر قشالی
 گمانی آس از شمس و ششان
 مکرّم نه معظم بر سماوات
 ز بحر الثلج آداب طهارات
 طوافش منیر بران شمع موی
 درین سبزه حکم حق تعالی
 جناب جبرئیلین در پندار بس

کران گرفته وقت نزع جان آنها
 سفیع المینس با نامت
 نهجه باطن کران راه محبت
 برن لکها الله در راه لاک
 هفتاد و شصت روز از این نامت
 بغایت سر ز حسی واهی
 اگر بقطره زان دریا بفتند
 مژنه نمک نام این دریا نه ای بار
 برت نام خدا نصر من الله
 محلی بر زمین از عسل بود
 اصح چویم نمی که آن بیت مکرم
 نهایت سرخ تر هر رنگ شهنوت
 چویم سرعت صحنی نیست به هفتاد
 ششای چویم گواه چویم اصح چویم
 نمک منبر زنده طبعش مطا
 شهرها نهاده پاره هفتاد و شصت
 اندر رفت بلبه سارا نت از این
 بطول عرض آن بقال فیله
 خدا این قبله ملکوت کرامت
 ز الوار الله بر ز برکات
 بجا آیت کران چویم غسل ساری
 بران لبیک یا الله یا الله
 نماز جمعه ساری با جماعت
 چویم مسی بنده ستمین برافش

نه بزرگ و نه رسول الله در آن
 زیارت کرده نم از ملک لایوت
 جمع نیت جایه آسی سار ملکوت
 گریه ملکوتی نشافتن انام
 سپین فارغ نمازی نش پیمیر
 تنای حضرت باری تعالی
 دنان گی پیش احمد این همیشه
 مؤذن چو سون ای شاه نیکوکار
 ملک ساری پیم اندر سماوات
 رسول اکرم نش دین پناه
 سرفیلان در آن پس در سلطان
 گرم چنان لمان مریه کرامت
 ثواب این ریاضت باجماعت
 تنای راه کران گریه باری
 سپین نخصت نبی از بیت محمود
 زمین نشسته سه حصه پیمیزی فردتر
 روایت چینی و بجم از این عباس
 میان شمس نش حق پیمگاه
 چمن اک کشته یا قوت کرامت
 پیر پایه ملک نیت نور بخشش
 به افتاب به کشتی نا و بر تخت
 نره همت نه ضبط آس از حکم الله
 بوقت صبح نور شد به اثناب
 فرشتن پیمای کم چیا فرشته

بمسجد زانامت نژاد و نژاد
 و پس حسین پروا بنجامدگاه
 سمیمت آس ساری اهل جبروت
 دو گانه پیر جنابن باجماعت
 پس انگه کعبه و حین شاه منبر
 گران ختم دعا نامت ملک ای
 دو گانه چینی بران جمعک همیشه
 خطیب ماست ابرافیل سرور
 دین مسیحی گران چینی عبادات
 به پادشاه ازان بیلم ز الله
 ثواب خطبه بخشیم با خطیبان
 ملایک بجم جماعتی آس متکون
 دوزی آس بهر سیکندان مانت
 اتی پیر یلینی بر برق رفتار
 روانه گدنا نامت پیمین همور
 روایت چینی بجم کاین شمس خاور
 چنه فرمایدان رسول پاک انفاس
 پیمان که حضرت سلطان بطحا
 حکمت شمس نیت پیم آس نه همت
 به چو حضرت اک ذوق زر
 دوزانی آس بخش سه صد و صحت
 بدریائی فلک آس ملانی
 ز مشرق سوی مغرب پیر نذاب
 امام ثعلبی اندر عراق

باستقبال سرور آس ملکوت
 امامت نره گریه باین جماعه
 رسول اکرم نیت کرام
 امام منتقین کرامامت
 بران گواهی سراسر سلخ
 بران صل علی پیش نبی آس
 در آن اثنا پس و حین با صرا
 امام ماست میکا بیل هنر
 دوباره چینی کرامت شاه
 مریه بخشیم بانگنی کرامت شاه
 و پس میکا بیلن ابرامامت
 نمود پادشاه دین شمس نیت
 سپین خوشن و زلفن محبوب باری
 به بسم الله کهارن شاه ابرار
 روایت اک چینه این شمس نمود
 صد و نخصت حصه از زمین پیر
 چینه بین ساسنی زین نهری اه
 حقیقت افتاب از سراسر
 نره همت نه ضبط آس با بخشش
 بران نذر نهاده هر نور
 ملایک آس نغم بر نور و راه
 ز مشرق مغرب سکن نیت دوزانی
 بران هر روز چمن نش و فرشته
 لکھان چو سون پیمای فرشته

کران چهری سجده این جبر کرم
گنایان تاریکی اندر ملک دنیا
بهوی چهره سرور ان احوال خوش
خداوند ابروح پاک حسد
سمیه یار پرورد از شوق ساری
بمالودل نایل هر آن سخی سوزی
کعبه شاه بگدا کوئی رسول عربی
چهره بلا شک از ان تابا بد عالمگیر
برکت طاقنت بازوی رسول عربی

به تخت عرش علی المعظم
گنایان فایغ در سجده با ممنت
روانه بر دهنه کون گویا عدل
نعت شریف حضرت زکریا

ربنا یا یما روی رسول عربی
مشک نایار و خنن عنبر حین خطا
پین و آیین خوشخوی رسول عربی
عشقان همه عالم دست از دل

مشاهیر نمودن سر عالم که آسمان خیم

صاحب سر معانی ز دل و جان
کس چهره طاق که کند صفی پیری
الهی آسمان خیم بر
چهران القصة گویا حال افلاک
بهر پر خیم آسمان یافت آهر
خبرداران خبرون نم خیم
نمکه دروازه چهری از لفره دزد
سو بر کرسی بیت بیت جلاله اسان
پران تسبیح بی ساری بلا شک

مؤثر نم تا بگویم حال سرور
کران بلبه سیر گردون چهرام
محلی نثر خیم ز الوار و اور
سینک چهری آسمان پریم بلا شک
مکمل از جواهر نثر منور
ملک چهری پانز چهره تابع شمس کون

بمغرب چهری کران سجد بهوی
کھسانی چهری از مشرق با کرم
براقش کرانه نیری در اچالاک
صلوة و هم تجت سوز سجده
نمای مصطفی محبوب باری
قبله اهل صفاروی رسول عربی
چهره به خوشنود خوشنود خوشنود
طلعت کفر عالم نثر بعدم دردم
بر فراق خدو گیسوی رسول عربی
نثر چهره به نثر جهان کوی رسول عربی
حق چهره مداح بهوی رسول عربی
چهره کھمنت رعاج شاه لالاک
به پیش آواین گردون پنجم
روایت کر سبب این جبرین
مطلوع نثر معرض چهری بلا شک
بر آن دروازه نقطه ایل بیان
بمؤثره پرت کھاه برارین
از ان پنجم لک هر یک پنجم لک

قدوس قدوس رب الارباب سبحان ربنا الاعلی الاعظم قدوس
قدوس رب الملكة والروح یا قدوس یا قدوس

کرس آواز تا مدت جبرین
محمد فغنشن بهر بهیمبر
کران سلطان بنس عرض نسیم
جهانک قبله گاهین بن پناهن

مؤثر دروازه جلدی این چهرین
به بیزت آو سقوط ایل بیان
شنا کرش نهایت چهره نعتیم
به لسم الله قدم زان بگردون

به بهیم همراه سلطان بهیمبر
فصل مؤثر کران بیکان
هتوی شخصت زقطه ایل شاهین
پین مسرور داراه ایل گردون

تَنْتِ بِهِيَ سِرُّكَ بِرُوحِي

سُبْحَانَ مَنْ لَا يَصِفُ
الْوَاحِدُ فَوْنَ عَظَمَتِهِ

سُبْحَانَ مَنْ لَا يَصِفُ
الْوَاحِدُ فَوْنَ عَظَمَتِهِ

وَمَنْتَ هَاهُ سُبْحَانَ مَنْ لَهُ الرَّقَابُ وَذَلَّتْ لَهُ الصَّعَابُ

رسول اکرم صلیم کریم
رُتَن در بر جناب است بطحا
نهی ای پره نایبی از نه پیدار
بنی بن منزه چو کعبه غیاث امت
بمن نشین نشینان رخصت بانعام
ملک طمطم فیما من منزه باری
تنت گو بر نه برون نشانی
بران هر دم سوا سوا الحمد لله
چهی نشانی نمس اند اندیک
کره من لقمه کونیش بیک جا

نمونه لویه سهرماه عظیم
لگس شیخ نندی فرزدر عظم
و بی اشب ثلثت نای بسیار
لکھان بعضی خلیل کرطاف

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ
سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ

چین ملک عظیم الجنة جلال
رسول اکرم صلیم کریم
بحکم حق اخضر کت کره آرک
چین ساری بران آسی نری

بران پس تقوی خلیل التامی
نزه کر نکات یکن اثر مکریم
منکن کره ذات پاکس عفو لمت
به فتم برخ با سلطان سات
سین رهی رسول نیک فرجام
گمت مشعل شریج باری
نهایت اسوش قدری طناره
فرشتن و اریاه عظیم چویش
طویل الف محبتهم اس واره
بهی شریج هر دم سویی باری

سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ سُبْحَانَ الصَّمَدِ الْغَفَّارِ سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ لَيْسَ يُولَدُ وَلَا مَوْلُودٌ

جماعتش اس بر طایفه
مره کر واقف بحدین او کبر
بمهر سیدی شرک الیمنه لا شریک
نکر آن نایب ای شهنشاه
خداوند امیر از شرک حلی رجه
ر مکر فسق و بغض و کینه چختم
سهره ماران لند ناک سوزان
بمطهر سبط ثلث ملک آینه
عجاایرها و چین گو ناره لملال

کران بپار طاه آرک بهرم
و بس و جین کای سلطان بطحا
چهره منکر آسمت چالین طریفش
چهره مسکن مشرکین من یاد و رخ
خداوند امیر از شرک غنی رجه
به طشت گو روانه شای بطحا
سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ النَّارَ
بِقَدَرِ جَلَالِهِ جَلَالُهُ

به طشت پرتو چو جنان چرخش
چهره منکر آسمت رود و دنیا
سهره بذر چهره پیش فرات الن
بلا شک مشرکین کهن یاد و رخ
ز کفر و بعثت و الحاد و چختم
هنا اک بر نه طمطم و طمطم
چهره و المن نهایت کهنه نایان
بران شریج نروان ختم ریاده
بذن کر نه فکر عقل انداک

به طریقت گویند من از حق شاد
 درین دریا وزن ساری متناقض
 ری گلرای چھے آواز دریا
 بر آفس پٹ کھیت الحمد للہ
 وراں پس ہر شیم گردون شاہین
 صلوٰۃ و ہم تجت سوز سجد
 اسی لہ شمس مطلق بطحا
 لمعہ نافت از عکس نیت
 یافت مغرب شمس اولیان
 کن ترائی خطاب ہر سائی
 آن کتا بیکنہ حی بردان است
 قال تلک الرسل فضلنا
 ہل انی بابہ رطف لطیف
 قدر می اللہ ای حبیب خدا

مژہ تمام نام این دیبا سی پر بار
 چہ بلہ بارش پوان از حکم پر بار
 چہ بوسہ نرٹ نعل از بار بار
 آنہ گو تخم ملک تجہینس
 محمد صاحب عالم پیاس
 سہو یار و پرہ از شوق ساری
 نعت شریف خواہ کونین
 شمس مانا ابی صبر علا
 ششعہ از لہ چون فنا بطور
 لفظ بالفظ مدح ایشان است
 طاء طاء و سورہ پارس
 گشت نازل نشی فی شریف
 رب احکم لب راہین حافی

پس چین بہ گو بحر الصوائف
 بدینا تر چہ نمہ دو متوج مال
 انی دریاوہ نر سلطان بجاء
 مبارک مرحبا سلطان دین
 خداوند ابرو ج پاک احمد
 ترائی مصطفیٰ محبوب باری
 نافتی در جہان ہنر و ہدی
 یافت نور شب خلعت بیضا
 اخرا ام لقا لری شانت
 شد کلیم خدا ازان صغفا
 زان بفضل لہ افضل الفضا
 بر کمال لہ آن دلیل مبین
 ما مہیت از مہیت داعی
 حیث یکفیدہ منک با کافی

مشاہد نمودن سرور عالم کیفیت آسمان ششم

خداوند ازہ چہ حکم ہر حکم
 حقیقت بوسہ نیتک پین
 شیم گردون پہوازلکہ در
 مقل از جوامہ رائے سجد
 ازان ہر یک ہر یک شش لک
 پران ہندادہ ساری نم نرای

کریم آسان مہ از گردون ششم
 دابن ہی کن ازین عباس
 بغایت بطہاہ زانو خوش بر
 بران در اسورہ بائیل دربان
 سبحان من سبح الاخام
 فی محاطہا سبح من

از معراج جناب سید دین
 چہ فرماوان رسول پاک انفا
 نمک و درنازہ طہم از ہر جد
 شہہ لچہ آسی ملک نس نرفوان
 ملک تابع کہ در فرمان ہر یک
 ہی سبح ہر جم سوی باری

روایہا سبحان من لہ الدیدان فی صفہا و وصفہا و ذکرہا

محمد صاحب سلیم کرش
 مہ در دل شوق ارم ذوق خاراہ

شہاہ محمد صاحب سلیم کرش
 کجا اللہ کریم دیدار نانت

شا کرش کہ اسی سلطان بجاء
 خدا سوزن ازہ پٹ صلوات در

پس انکے قفل مؤثر نہ کریں
نہایت شود خوار و ذلیل

سید داخل بگردین شهابی^۴
ملک طبعی فیما مس منترشیاری

نوشتی بر پاپین و پیران
بر آن سبب هر دم سوی باری

سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَرِيمِ سُبْحَانَ النُّورِ الْمُبِينِ سُبْحَانَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ادا انجامی بله در او شاه معظم
 مسطور نه مترض ن کوه قاف
 ز فدا و درخشان فصل چارت
 دین حبس حقیقت و ن سراسر
 بهر یله دوزخ تباران بیت کرم
 نهایت سخت نرا ز نار تبار
 مجیب الدین کزنگ اجابت
 عجب در وازه نور علی نور
 به بیزیت سرور ن لیس نذر
 زه کباه چهی کوم با دوزخ نغم
 بحکم حضرت الداکبر
 بهین جایا مهیت نثر ناک
 ملایک اک بهین بر تخت آهن
 سوختن ناک نه بے پاک و راه
 نندی آسه نثره بڈ شعله نار
 ز مشرق تا بخریب یوط بسیار
 سوخت آهنی آس و نثر کشاده
 ز ماهی ناثر یا خن چها گاه
 سٹماہ سیرحم نه چالاک و راه
 نثر نخر دست ناک گزہ اک

دنیا اک برده نموده کن پو کهن بهیم
 زبانی تا بمه آرس ز رازی
 زمینس سنبه برابر آسوکارت
 پس و جلین چه بیت بیت لایان نام
 رنگارنگ از غضب لغایه بر
 فرشته چهری امان منگمنه کریم
 که اول مطلب بخایان را کجاست
 زمین آسمانش امن زمین نام
 چچی بوجال و رخ ای برادر
 پس شاهمن چچی بوقدرت الله
 جناب حضرت حسین زرب
 بخان و ناز پو کهن شعله مان
 سواهن اسواز بنری مری
 تن تصویر بولشت عقل و درک
 نبر نیرت پوان زن آسوکهار
 ملک پس آسوبران تخت آهمن
 نمک کهور شهبیت ساس آسوی ده
 ملک پهنس سناو آسین پیش
 اخضر کن گرزده نازک هفت همراه
 و پهن آسوی بران شیب ساری

در اذلول و از کافور نر صاف
 به کره شتر خالق اس کار سازی
 به طلیشت در عجب پی پی بر
 حد این نهایت ای نیک جام
 ز دوزخ فله تا ایت چه بسیار
 سمیع حسن علی حسن خمیس
 پس باب الامان بید از کافور
 دوزی ذاتن حکم خویش بکسر
 پس در حدین که ای سرور عالم
 مگر کینه تیر و حیا و دژ و کوا
 پنهان گو حال دوزخ شاه لولا
 لبت ناک سو نروان نار مان
 سو جشت ناک نه چالاک راه
 گزینان آمو سلب یکدم از سرباک
 نمسور دست آمو کی گزیه نار
 عظیم الحثه و راه آمو کوه دن
 نمسور کوه دن من دی بچهره راه
 سبه پونشاک مینیناک پیشش
 چه مینیت ناک خم و راه ماسر
 بهی تسبیح هر دم بوی باری

سبحان الذى لا يجور وهو ملاك جبار سبحان المنتقم من أعدائه سبحان المعطى

لَنْ يَشَاءَ ابْنُ حَاجٍ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّخِيعُ الْعَلِيمُ

به دینت خوف بر سلطان
سپین به حال شاه بیک فرجام
به هو مالک دوزخک ای شاه عالم
فرشتن زوره بزرگ عظیم رهوش
به دینت مالک این روی عظیم
کردن سنی عرض از روی اندک
به چو چالش منس بپای ناز و رخ
نمن بپاییم چه چانی با چانی
بهیمه هم مشرک بود حشر آسن
برانی گویا شاه الحمد لله
نوشی گینه و راز سرور بیکم
شاه نمکین سپین محبوب نردن
نجمین بلبه پوت گو سلطان نجار
امرت می کلاوه مکنه کنه اب و در
گز نهک بنه ریج و کنن نیکار
دن واد و نفاعت چه نعت
مه بهیمه مول موجی کنه نعت در کار
محبت شان دل من و در کرم
حبیبه الین چانی بخت
رسول اگر من نس چه منس
نخمس بهیمه نس پاری گونا
فقیرن علیرن بپای محبت کر
چون نمه بنه بهرت آن جانم طی

سپین ز روی من و منس
نثر صوم جیس مه نتم من دی ناو
بهو تابعی ار چانی روی ز بهیم
نس نامت جناب بهیمه نس
شهنشاهس کنن تم عرض نس
دین شاه نس که ای محبوب ادر
حقن کر منت حرام این ناز و رخ
بهو فر بنجو حکمت ای نیکو کار
دین دوزخ ذان نشتر آسن
در آن اثنا جناب امته نام
سپین مخرون شاه سلطان عالم
ز نرس اشک بارید آن شجرین
در آن اثنا ندا آمد ز درگاه
گز نهی بلبه اب ماد راده نعت
قباه مزدومه زمین ای شاه ابرار
رسول اگر من و پویا الهی
مه بهیمه حیات بهیمه امته ارن
ندا آمد سلطان بهیمه
در آسم از کرم آنها بخت
برن پروای کر از آب و عمار
بنخمس آن خضر نس پاری گونا
قباهر کنه مه کنه سامانه چه منه

سپین نس موی استاده بر نام
نس جن جن که ای شاه نیکو ناز
رسول اگر من نس سلیم کر نس
بهو نتم المرسلین استاده بران
رسول دست رسول الله نامت
بهو نس اک کمر بنه چانی چاکر
نمن بپاییم چه نابعی ار چانی
بوزا کنه امر حق در اسفل نار
سپین سرور دینت شاه بطحا
عبد الله چه نس نمکین نس نام
بهیمه بلبه والین دنا و یوزان
بدل مخرون شاه نسور دین
حبیبه بهیمه کنه دین کارن مخبر
نفاعت کس کرک نزار حجت
نصفیق امتن از بهرامت
مسلم زی منگن چانی چه شاهی
اب مادر حکم نو سپرم
حبیبه بخشی بر اب مادر
بهیمه کیا مای چعی سلطان نس
امرت می کلا و نس بپای گنده کر
نس یا مصطفی رحیح لظکر
بغیر لطف تو در مانه بهیمه
بسر سابه ز سر روی آمو بر

<p>مُخْرَجٌ مِنْ جِهَةِ شَاهِ بْنِ سَارِطًا مَنْتَرُ شَهْرٍ فِي مَالِكٍ أَسْرَجَاهُ كَرَانَ دَرِيْنِ يُوْنُزُ الشَّيْخِ</p>	<p>چهارم اندر نیم سار دکان آنکه گویو نه نه نرسن سار دکان سبحان الذی یحبیب الساکلین</p>	<p>ازان پس از زانجا آن شه نشا چهارم اندر نیم سار دکان پران به نوح طوطی مونس</p>
<p>فَالْبُضْ الْجَبَابِرَةُ سُبْحَانَ الذی بِمَنْ دُونَ صَاحِبِ بْنِ مَلَأَتْ مَلَأَتْ كُوْمِيكَ بِلِ سَالَاكِ أَزَانَ هَرِكِي هَرِكِي شَرْكِ بِهَرِ قَطْرَةٍ مَلَكْتِ سَبْتِ سَانِ بِهَوِيْكَ كَامِلِ حَاكَمْتَ جَمَاعَتِ كَرْكَتِ پَرَانِ نَمِ اسْ حَكَمِ</p>	<p>پس بکلمه که تسلیتم صدایت بهت برخت طوطی بهیچ نمان مندان مانوان فرمان بلا شک ملک بهی نودی با فطاریان پران سبوح بهیچ نرسن هرک حلقه بران استایه ساری</p>	<p>نمیت گویو نه نه نرسن سار دکان نمیت گویو نه نه نرسن سار دکان چهارم به نوح طوطی مونس پران به نوح طوطی مونس پران به نوح طوطی مونس پران به نوح طوطی مونس</p>
<p>سُبْحَانَ الْحَيِّ الْعَظِيمِ رَسُولِ الْكَرِيمِ كَرَانَ نَبِيٍّ عَرْضِ نَبِيٍّ مَنْتَرُ انْبَارٍ دَرَانِبَارِ كَاغْذِ زَنْبِكَ بَدْنَحِي مَنْظُومِ مَلِكِ بِوْنِ شَحِ الْاَبْنِشِ رَنْ لَوَلِ دَرِيْنِ طَوَارِ مَالِكِيْتِ بِيْغَالِ نَمِتْ كُوْمِيْكَ نَبِيْكَ نَبِيْكَ مَلَايَكَةُ رِيْائِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ</p>	<p>سُبْحَانَ الْعَزِيْزِ الْكَرِيْمِ فَرَشْتَنِ اَرِيَاهُ عَظِيْمِ وَنُ سُلْطَانِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ سَهْمَاهُ طَوَارِ بَوْنِ كَسَارِ كَاغْذِ بِوْنِ مَنِيْرَانِ بِيْغَالِ وَنُ جَبِيْنِ كَرَانِ نَبِيْكَ دَرِيْنِ مَنِيْرَانِ بِيْغَالِ هَذَا كُوْمِيْكَ نَبِيْكَ نَبِيْكَ مَلَايَكَةُ رِيْائِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ</p>	<p>سُبْحَانَ الْعَزِيْزِ الْكَرِيْمِ بَشْكِرِ اَوْمِيْكَ نَبِيْكَ غُلَامَانِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ نَحِيْ مَرْفُومِ كَرِمَتِ اسْ مَلِكِ زَمَشْرِقِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ بِوْنِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ بِوْنِ طَوَارِ نَبِيْكَ بِوْنِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ بِوْنِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ</p>
<p>سُبْحَانَ رَبِّكَ كُلِّ مَوْمِنٍ دِيْنِ جَبِيْسِ مَعِ وَنِ بَاوِ كُوْمِيْكَ بُرْشِ مَلِكِيْتِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ بِوْنِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ بِوْنِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ</p>	<p>سُبْحَانَ رَبِّكَ كُلِّ مَوْمِنٍ دِيْنِ جَبِيْسِ مَعِ وَنِ بَاوِ كُوْمِيْكَ بُرْشِ مَلِكِيْتِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ بِوْنِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ بِوْنِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ</p>	<p>سُبْحَانَ رَبِّكَ كُلِّ مَوْمِنٍ دِيْنِ جَبِيْسِ مَعِ وَنِ بَاوِ كُوْمِيْكَ بُرْشِ مَلِكِيْتِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ بِوْنِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ بِوْنِ نَبِيْكَ نَبِيْكَ</p>

براقص بر پا کھت تر شاہ فیجاہ
نعلے و محلے پتر منور
سمیہ یار و پرو سناہ ساری

لغت شریفہ

تو رچھے پران میرہ داری
لگے ہوئی پاری پاری کر
صاحب نالچ پھول پوزن زاری
دورین برسد ساری کر

اولیائے انبیاء رود رود
داماد پیہ نا آنس رود
معشوق داوریہو سانی اور
خستہ گے رنجیچ نظرہ کر
ہر آنہ جگر س تراجم اندر
الہی حل مہ کریم مشکلاتن
کرم عفو خطای ذات باری

پریشان حال نہیں نادانہ چار
بامید فوسی اسے بورد
مہ کا ستم تنگ رستی ہر سرور
ہر التی گریں مغرور و غافل
زہ پہی معلوم حیات مہ ساری
نور نبوت شہد ہفتاب یارب
یہ پہو میر پرخ ہفتسم پادشاہن
نور حسین نور سے شہادت یگانہ
پہوین ہفتسم فلک از نور نور

کنار رخ انو پادشہ پرخ
نہاوند بر رخ پاک حسد
شہنای مصطفیٰ محبوب باری

پروغناہ زالیفات سابل

لگے ہوئی پاری پاری کر
بہر بل سوزہ نے پانہ جباری
لگے ہوئی پاری پاری کر
فخاوتی رستمک خوان پاری
غوثن نہ قطبین پچھے شہنای
غلمان و دی صف چار چاری
سلطان دینہ نیردین کر چاری
استنزل کر جان ذوق ساری
نامہ لگ سابل سر آسم رخم کاری

منشا ہندوین رخ عالم کنعینت

سلاہ مضطر گنت عامی گنہگار
کریم دربان داؤن با الہی
برحمت برین مسکین بنگر
ژہ پھوک شہار یارب شکر کریم
کرم سماجست روا کی انب باری
پرخ ہفتسم پانہ رستم بر
رسول اکرمین عالم پناہن
پہو اکھوٹ سراج شہادین

سنتم گردون بہن از نور داور
صلوۃ و ہم تجبت سوزید
مہ شوق دل بہن باذوق مال

لغت شریفہ

نور پناہ عالم سر گلہ پو چاری
سالہ ولہ حالہ معراجہ کر
بہ شوق دروان فتنہ نراہ ساری
انبیائے سر بل پران ساری
عرفانہ رضوان پناہ باری
عارفین عاشقین مہ ساری
ہمدرد چانی شہنای
خزگانہ دہنم نیرداری
لگے ہوئی پاری پاری کر

کران پھوس نورہ از دل معصیان
گناہن ہند گناہت ہم مہ باری
پنہر بہو بہت پھوسی بباری اور
مسلم زری شنگ چانی پناہ ساری
اگرچہ رستم سبائی کریم حاصل
عفو نقشی زہ کریم سطر یارب
دلک آئینہ کریم صداقت یارب
کنا سازم بیان احوال سرور
کریم باری بیان کرہ دانہ دانہ
پنہ پانہ نقل کر ملا معین
مجلد پر زون چون ہر نور

<p>امیر کو دروازہ از باقوتِ احمر نمیں تختِ لچھ ملایک پر فرماں نزاری نیم پرانی آس ساری فرغها سبحان الذی سطح واذھوها سبحان الذی</p>	<p>مُطَلَّاتُ نَتِ بَرَّتْ فِی رُوزِہِ جَوہر ازان ہر یک ہر یک آسِ مہر سُبْحَانَ الَّذِی بَسَطَ السَّمَوَاتِ الْاَرْضَ وَفَرَشَہَا سُبْحَانَ الْمَرْسِی الْجِبَالِ فِیہَا</p>	<p>بران دروازہ روحا پیل بیان ملک تابعِ نمیں آسی ہلا شک یہی شیخ ہر دم سوی باری الذی اطلع الکواکب وہو السَّامِعُ الْعَلِیْمُ</p>
<p>رسول اگر من تسلیم کر لیں سین داخل گردون شاہِ بطحا خوشی گاہِ آسمانِ مہم تیانس ملکِ یحییٰ قیاسِ مژنیاری سبحان من کا یصفیٰ العزیز</p>	<p>ستہاہِ تم حابینِ اعظمِ جہیں سین مہم فلک از نور پاکش سبحان العلیٰ العظیم سبحان الجلیل الحکیم بکنہ صفاءِ المرغیب</p>	<p>فضل مژدن بجلدی کرنا منور مرتبہ بر نور پاکش کران گے مرجہا سلطانِ میں ملکس از لباسِ سہر ساری فلا یطہر علیٰ غیبہ</p>
<p>نہنت گوہرِ مٹھہ برت سازِ ہزار زماہی پانھند سزنا نثریا بران ٹیٹھن یہی شیخ ساری نہنت گوہرِ مٹھہ برت برباک سند نصیرِ پڑ ٹیٹھن شیخِ عجب نہنت ساسنہ مان آس برت نہنت لچھ آس نسین نامی بافر دوان در نور نہنت غوطہ رات ملک آسی بنان افطارِ الوار بگرداگر بحرِ النور ساری</p>	<p>قیاسِ مہر طایک چھنہ سبار جلدی آسی ساری پیشِ مکار سُبْحَانَ الْمُخْتَصِبِ مِنْ جَمَالِہ سُبْحَانَ الْمُصَوِّفِ الْأَحْجَامِ عجب آس وارانِ نیر غرائب نہنت ساسنہ آس برت پاکش منور نہ مخطرِ نیر معن پس ہر غوطہ قطرہ ازین او سُبْحَانَكَ مَا أَكْثَرُ ثَنَانُكَ سُبْحَانَكَ مَا أَعْلَى مَكَانُكَ بِحَافِظِكَ أَرْحَمُ عَلَانَا</p>	<p>طویل القند جہم آس واراہ کران تسلیم گی نشا ہن سیکار سناوہ حلقہ کرغی روی باری چہن ملکاء عجائبِ نیر ثنناک نمیں تختِ لچھ کلہ ڈیٹھن ہر ہر لغت آس نو بنوی اندر بیانش بازن خالقِ ارض و سماوات نہران بیم آس از ہر قطرہ او بحکم خالقِ حشائے اوار بران آسی یہی شیخ باری</p>
<p>سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ مَا أَرْحَمُ ہر ڈیٹھن گوروانہ شاہِ لولاک بکس از انسانِ نیم چون گرگ آس ایروہی انسانِ مہم سبھان من</p>	<p>ہناک نہ مٹھہ نامت اک ملک اک نہیم چون گاؤں درم محو کر گرس ایروہی انسانِ مہم سبھان من</p>	<p>یا ارحم الراحمین نمیں ملکس و چہن بونھند و راس بران شیخ آسی بنو بنوی نش</p>

لَهُ الْخَلَائِقُ اجْتَمَعُونَ سُبْحَانَ مَنْ يَزْفِقُ السَّيْبَاحَ اَزْ رُوحِ كَرَسِ مَكِيْفَتِ سُبْحَانَ
الْجَوَادِ الْمَفْضَلِ سُبْحَانَ مَنْ يَسْبِيحُ لَهُ الطَّيْرُ فِي اَوْكَارِهَا سُبْحَانَ الرَّزَاقِ الطَّيْبِ
اَزْ رُوحِ كَرَسِ مَكِيْفَتِ سُبْحَانَ الَّذِي هُوَ الْعَلَى الْاَعْلَى

به ویشته گو روانه شاه بجاه
چهن تنس سرور بر عرش عکاسو
به ویشته گو پزوهن از حق شرار
چهن بندگان اسرافیل هنر
چهن آسوی بران هر جم برای

ستاده اک ملک پوخص سر راه
دالسن منتر منس نا قور آسی
میه و تنم حال این ملک بکود
رسول اگر من تسلیم کرش

تندر جلین تحت الشری اس
ز مشرق تا به مشرب پور آسی
دیس و چین که ای محبوب اور
سرافیل طهاره العظیم چهن تنس
بهی تسبیح سوی ذات باری

سُبْحَانَ التَّسْبِيحِ الْعَلِيِّ سُبْحَانَ الْمُحْتَجِّ مِنْ خَلِيفَةِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَحَمْدُهُ

از اینجا گو روانه شاه بطحا
و چهن بامت کرک تسلیم گفتار
هستن شریعت ز ابراهیم همت
صلوة و هم تحت سوزیدی
منه ذوق دل بین با شوق نایل
والضحی الیس لکه هیوی باری
لشد بوز سان زار بی
دولان عالم چهی تلجاری
شانه بده کرنے یار بی
شانه بده کرنے آسہ یار بی
از ازل تا ابد همه جاری بی
لوه گند اسنس لار بی
بین ابره کرنے آسہ یار بی

هنا اک بروفت پهن چید عدا
روایت میاک چهی آسوی
انز کی شتم گردون اس
سجود بار و پرواز شوق ساری
لغت شریف

واللیل مویس ساری
اس چان فون فون باری
لشد بوز سان زار بی
نہ سیل چهی کران امانه داری
مارس چان ام چهن شماری
ملکن نه فلکن چان شراری
پانه نری ذائن لغز بکاری
دنه از سالیس برنوداری

خلیل الشرا ابراهیم سردار
خلیل الشرا همرا تا بابینجا
لشد بوز سان زار بی
شانه بده کرنے یار بی
دولان عالم چهی تلجاری
شانه بده کرنے آسہ یار بی
از ازل تا ابد همه جاری بی
لوه گند اسنس لار بی
بین ابره کرنے آسہ یار بی

پیش آمدن احباب گوناگون از مسلا و علی تاسدرة المنتهی عجا

ازان پس بروفت کن احباب
چهنانی گو سوش اینشا ابراه

سنت ساسین سے ناک آئی پیش
سنت ساسین سے وہ امر آئی راہ
کرن طہی تن ذہب بام
سنت ساسین سے وہ بافتلک منظم
بمن مند طہی کران سلطان بن باد
بحمد اللہ کرن طہی زعفرانی اور
بک آں طہی کرن حجاب بالا
چہ گویم صف آن کجسم علی
نمک میوہ چہتر ما یثر چہتر
کرانی ذکر کنی نیکی سرشتہ

۵۰۰
 مہمان پروردہ پانصد سالہ پیش
 منون ہندو طلی کرن از حکم خود
 سنت ساس پروردہ طلسم کی بہین نام
 از ان پس پچہ از قسم سیاہی
 پران الحمد للہ کیا بران چاہ
 مہمان پروردہ پانصد سالہ
 بسدرۃ فالو نامت نساہ لطلحا
 چہ پنجاب ساسہ راجہ ویت برابر
 برگ چہنس چہ گوش فیل کبیر
 وچون گز ملکوتی تلخت روپای

کرک طی پرده نازکے عیون اللہ
 سنت ساسین و برٹھ کن آئی اللہ
 کرک طی پرده اسی بیکدم
 سنت ساسہ زبرفا و کماہی
 سنت ساسین وہ نورک برمنور
 چہ حقوثر پاکذا نین ی چہوگا
 درخشاہ اک چہن ٹرنہ والا
 کاکے چکر چہو ثرما و ان سرور
 بہر برگے بہت یک یک فرشتہ
 یران اسی بھی سکمان ساری

اِذْ يَخْتَلِفُ السُّبُحُ مَا يَخْتَلِفُ سُبْحَانِ رَبِّيَ الْاَعْلٰى

و پنهان کرد به شاه دین ساری
 محمد صاحب سلطان دین
 بکمال التمام و راو امشب
 نزه کرد و بیرون ای محبت
 پس آنکه برداشت مرد و زن
 تا شاه گوید چه آن از قدرت التمام
 که جز بچشم بگردن شاه آید
 بگذشت کرد به راه خود
 و ای روح الامین دست احمد
 بگریه بگریه شد و مسرور
 از آنکه آید به راه کسی
 و بگریه پاک به راه کسی
 و بگریه پاک به راه کسی

پیران صل علی احمد ریفی
 سہ ماہ آسویق امی سلطان نجاہ
 بدیدارت برونا چا و مشب
 بحمد اللہ بنواز غون داور
 او پیران چمنہ ڈالبان تر غری
 بران ڈالو چمن بہر گسبار
 برابر شینہ دور پچ وریان
 نہ اس پیدہ کر خالق نہ
 کر ہی نر شانہ شاہ امجد
 مچین نر شانہ کای چن
 لکھت نورین موی پو آسی
 بہ قرآن مظلم آسوی لکھوت

کران کی عرض ششم المراسلین
 ملاقات اول آسی و اللہ باللہ
 پیش خلق آدم اس پر ان
 بسارت و منتہی ویدار الہ
 چمن نیت الہ منراک لچہ و را
 چھٹس پہ کھا رفت انہا انبار
 دران اشنا کرین بہر سرور
 نمرہ آنوہا نیت چچہ و چمن کافہ
 رسول اللہ رخ خضوارہ سرور
 عجب کہی ہر طاقا پرانا طلاس
 اکھوت انجیل ہرہہ ساس کرسی
 سوہرہہ ساس کرسی نیت کیمنت
 پران نچیل نچہ ساس نہ رات

زیرک آس نه نجه ساس قاری
ملا یک آس نه نجه کچه لفرمان
چهره که کعبه است و بود و لفظ ملحوظ
کرن می عرض غنیم المسلمین
نمنا بهرم ستمها بهر زود و گمانه
کرت نیت بسوی آن یگانه
کردی ملکوتی نیت قایم نیت
فرشتنوا آن بجا صلیان بید
چهرن اعجوبه تا از قدرت الله
میر که نهم حال این بحرین اظهار
گرفتانی اک بسوی ملک بغداد
زه دریا چهری درین بحرین بلانی
چهرن آباء چه شیراب احلی
زه و نتم ای زین ملک فرجام
بشارت در قرآن نهین خوشن
مسلمانن زه چاک جام پر
اکس ج به و نان چهری نه حیرت
چهره نیران بهر زکوتر از امر باری
جماعتها اک و چهرن بر زود راه
دیس روح الامین ای نیکو کار
به نه نایب ز بهر کرمت نیکو کار
برانی گو ستمها و الحمد لله
چهرن به نقاد بسوس اس اکبر
لغت آس نه نوبی اندر یابش

بران رشتن و س از امر باری
لکھان اندر معارج اهل فطرت
و بیان اکثر بهی گو لوح محفوظ
چهره میزایی تشبان ایشاه بطحا
بجای سکرم سوئی یگانه
ملک بیم آس نه او کتابان
امم المتغیبات کر امامت
بران گما احمد مرسل در بجا
نر بر سدره جاری بکر چو راه
دیس و چهرن که اسی سلطان بطحا
پیران اندر قرآن بجله بغداد
ازان پس چهره نیش بیای کبر
ملا و از غسل احلی و اشهری
و نس روح الامین کاسی بهر
راعطناک کوثر چهری مرین
ز کوثر جو به چو راه چهری روانی
بلا شک زه جاری نایبیت
نهی پا چهرن عجایب ای بسیار
نصف رخسار نورانی گمان کیا
بدن بازین جماعت بد خطا گو
تیر بر زود چهرک زانوار رخسار
چهرن ملکاه پس انگه اک عجایب
سنت سار و مان اسس بر سر
سنت ساس نه چهری نه قاتل بر لبو

کراتی تراءت قرآن آسان
چهرن رخ سدره کینتن نه قرآن
ازان پس چهره نیش شاه بنس
سدره منتهی ای صاحب جابه
رسول اکرمین بهر زود گمانه
نموی که افتاد از خلف سلطان
سپین فارغ نمازی نش محمد
نمائی حضرت باری تعالی
نر زه چهرن از جبرئیل نیکو کار
زه دریا چهری گزفهان بحم نوبی
دویم دریل مصری چهری بلانی
مصفا و مشفا نر منظر
پس شاهین بهر بهر یابا کو غلام
به گو دریا چهری نور خوش کوثر
زه چهره کما ملک نیران د کوثر
نوار و درخشان جاری گزفانی
دویم چهری سلیس چهری جاری
چهرانی گو سوشا بهنشا ابرار
دین و چهرن چهری که حال اظهار
ولی ز بهر بهر نیت بهر و با به
به بوزن خوش سپین سلطان کجا
ز سنایا عجایب نه غرایب
سنت ساس نه اسس بر سر
کچهر سینگ چهرن معلوم بهر پل

عرض بینک نمونہ بہت چچی راہ
 بہر سر آس بی راہی پہو کھان
 بہر پیش نمونہ آسوی حکیم
 ستارہ آسویہ ریاضت طرز
 چہن نمہ گاڑہ راہ پہو آسوی
 منقش کلمہ طیب برابر
 بہ طہیشت پر روضہ جہان جہیں
 مکان عین چو تخت عرش عظم
 چہو آمت بہر استقبال مشب
 فرشتن واپاہ تعظیم چہوش
 عطا کرنے حد اند کریم
 چہوش پانے جزا باری تعالیٰ
 چہہ مغرض ملائک تارک صوم
 دو مل کھاون بخشہ پڑھنا وان
 دین حسین بیان کرتے مہ فی الح
 بمن منر چھے برات روزہ وان
 واران پس شاہ دین اک ملائک
 زوداہ لچھ آس لٹس بازو خدوسی
 بہر بازو منت لچھ آس لٹس پر
 پہوی کلمہ شہادت چہر آسوی
 بہ ملکات خوب پیکر نیک منظر
 ووان چہوی بانگ از عرش معلیٰ
 کران عابد عبادت بانگ بول
 کوکر بانگ و بختن گزشتہ و بخت

چہان گزشتہ بدلتی یافتہ اللہ
 منت لچھ بی گزشتہ آس لٹس
 حکمت موختہ لچھ برنت فہم
 بہر دیا ازان اہکار یک لک
 بدو صدہ و چھی و نہ ز کلمہ آسوی

منت ساس زلفہ آسوی لٹس ازان
 جرت نہوت نمونہ و انہ لٹس
 بہر فادہ متن مخنہ بھلن منر
 بزرگ مخلف بچہ گاڑہ آسک
 چہن برت گاڑہ لکھنت آسوی

لا الہ الا اللہ محمد مرسل اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

مہ کرواقف سندس فیہ فاس
 بہر پیش از خان آدم پیدہ گنت
 زہ کن بانگ لٹ اجمال مشب
 وٹن شاہس کہ ای محبوب باری
 چہن نہ غبات المستغیثن
 کرک پس ترک عمارت زہادی
 چہہ مغرور الی مالک قوم
 ہنس ملک شش منہ و فوج جہاد
 بمن صدوقی ہند سارا حوال
 عجائب عالم چہان گزشتہ بطحا
 چہن دربارہ بڑا راہ ملائک
 تندر آس ازیافتہ امر
 جرت آس ز مرد و دگر ہر
 بربر عرش طہیشت اک منارہ
 منارہس بہت بہت آسوی مغرور
 لٹری بانگ بولت امل تقویٰ
 کران زامد ریاضت بانگ بول
 چہہ ہم صالح و بھلا چھی و نہ

پس و چہن کہ ای سلطان عالم
 بہر ساس ویرین بختہ آمت
 بہر بولت سرور لٹس بھم کرش
 نہ رمضان المبارک نہ داری
 تہوی ہم صوم رمضان معلیٰ
 چہوش ہزار ہشتاد ہزار
 دو مل کھاون بیکر نہ راہ زالن
 متقل بستہ کرنت آس راہ
 فرشتن و لٹس ای مجتہد ان
 بسدرہ مہنتی از قدرت اللہ
 چہن لٹس و سبیل لٹس خدوسی
 چہہ از کافہ کسیر ہم ز عنبر
 بہر بولت لٹس لکھنت نمونہ آسوی
 سٹہاہ خداز از مرد آسوی
 پنجم بہر س حکم حق تعالیٰ
 و بخت سجدہ کران چھی ہوئی ملی
 کوکر ہنس بانگ چھی نا ازیافتہ
 کران چھی شست و نہ ہم لٹس

سوره و فتنه کد منم زو فتن یارب
عباد انن اندر زبیرت گوینت
سیدن القصه آن سلطان لطفا
کران گویند عرض شاهسنانند
نیزنی نامت مر طافت خدایت
نه بهوم طافت نه بران بهوی معلوم
دیش شاهن که اسی حی ویکار
دوینے اسی که دله بالنظاره
دیش جبریلن اسی فرخنده آثار
کنم پرواز دند اندر جلالت
جنا بن دست جبریل ویکار
کران طے نم جهانک قباگاهن
تند قدا زهر چیر برتر
دو به رخصت مر به رفات اللہ
رسول اکرم از دست الہ
بذکر حق ریت با حق ملت آمو
دیش شاهن شفیع المذین ہمیں
زاس مطلق ہمیں شامی ہمیں
دیش روح الامین یاه و نتم
بو به سنا منن اسی شاهن
سہ باره عرض کر چین جنابن
بحال زار من اکنون لونیگر
کران رخصت جناب جبریل
پس انکه اسی امرک پرده پوراه

۲۹
مر غفلت کا نتم تحقیق یارب
پراس مصطفیٰ یارب اگر نتم
ردان از سدره سوی ملک علیا
لگس نی وندہ ای حیوت دور
چہونہ زین پیش یارب سنج کی آمو
رفیق پس سنج نہ پت اندر دور
ربطی اسی یکجا ہمرہ دیار
مہ کر ترک فای حی جبریل
بوتابعی اپہوس چاوی و فادار
تجلی نور المسم جملہ پرتا
رطن کھنوبر برق برق رفتار
سین کو ناه قدح الامین
جلالن کر سچون پائل کہنر
پہوی آمو گفتگو چس سلطان
ملا یا زور سے آن پرده کبیر
نمی کر نک ندا جلدی مہ نتم
بواللہ رحمۃ اللہ المبین ہمیں
ملا یک نا پوزت شادمان گو
بست نام نشان مہ ارہ و نتم
نہ ہمیم واقف نہ واقف چہوی ہمیں
رسول اکرم عالی خطا پس
سین مجبور سلطان پھیر
پروہ جان کران اچلیس
سین اک آمو نورک نور منور

بو ہمیں و خواب غفلت مہنت گوینت
زالو محسوس سیدہ برنم
جناب حضرت جبریل نامت
کریم خدمت نیامت چان ابر
ز سدرہ بر طھکن نہ ہمیں معلوم
بدل سیدان چہونم حال فی الفور
منازل کر سہارہ طے بشمارہ
مہ سین یک مہ کر کہنہ فال منیل
اگر زین پیش مہر کن موہو الس
نورے مجبور ہمیں اسی نہا بطحا
بیکان راہ بانصیر شاہن
میش لیدی سین سوی متبیس
کران یہ عرض نہایت کہ اسی شاہ
چہن اک پرده ز رفعت اکبران
پس پرده ملا یک اک بہت آمو
بو ہمیں پران شفیع من تھا گویم
قریشی ہمیں محمد بطحی ہمیں
کران سلطان پیش مرحا گو
دیش چین سدرہ اک قدیم راہ
نہ ہمیم معلوم کہنہ مہ حال مشد
کریم رخصت مہ ای حیوت دور
برای رخصت ناموس اکبر
انت گو پرده نہایت شاہی
دویم از قسم دیگر فرسید بحر

میان پردہ پانصد و چھی راہ
 بہ پیش نشاء دین عرضی کران
 کردی رخصت بر آفس با پنهان
 کرن اپنا دنت بہ حبیبی اللہ
 کشادہ پر کرن از حکم داور
 پنہ نہ چھ نموک از حد غایت
 از ان پس بکرا لش آ و دیش
 و چھان گزھ بدرالینا و صفائش
 و چھ نامت او پران اسل حجاب
 ز یک باد بگرے آسی ہی راہ
 دیو رخصت مری سلطان لطفا
 روانہ گویا کے رخصت نامت
 دوران اننا سو اسر فیل سرور
 پران پٹ کھنڈن با عقل و ادب
 میان پردہ ساسہ و چھی راہ
 محمد مصطفیٰ محبوب و اور
 و چھ نمہ پتہ مہ اک روانہ و اور
 الا ای بدرالدین چھ قدرت اللہ
 سسر و پادہ فی ہند آسواراہ
 اندس پٹ یا تناسل امر دین
 نہ کیشراہ سسر و پادہ چھ نہ گرمی
 نہ آوازہ کتہ بوزم و را سجا
 کرت طے راہ شنبہ او پردہ
 بۂ از انہا تا انہا پیش

خدا این تھا و شریانیہ چھ آگاہ
 دین خواہس کہ چھ سلب طانت
 توکل کر کن عالی پناہ سن
 رسول اکرم من نحو جمع خاطر
 رسول اللہ ظنن بر پر با فر
 بیک پردہ از میکالین برابر
 زھطہ ماران خان ناربا پیش
 ازین دیبا از عون داور
 کچھ بد اس از کجائے سنجاب
 بمن ہند طے کرت میکال ہنر
 چھ نہ زمین پیش رفتن مہ پارا
 تن نہا تہنت سلطان بجاہ
 سپن حاضر بہ نزدیک پیمبر
 تہنت گویا نہ نہت ہما و سلطان
 خدا این تھا و شریانیہ چھ آگاہ
 کرم بر پر اسر فیل سرور
 سو گویا آسو پر کرمٹ سرورک
 میان باب سٹ ابحار جاری
 رہا ہی تا اثر تاختی چھ آگاہ
 تہنت دیبا نہ ڈلوٹھم زہر بالا
 نہ کیشراہ تہتاہ ڈٹھم نہ گرمی
 کچھ بدہ فی کوٹن طے کر مہ کیر
 مطول تہ متعرض زہر پردہ
 کرت طے پردہ اسر فیل سرور

بمن ہند طے کرت نامت بران
 چھ نہ زمین پیش رفتن مہ پارا
 پران انا کوکنا علی اللہ
 سپن میکال ہنر نام حاضر
 بہ پیش آ و رہا اک بڈ نہت
 بیکدم طے کرت دیبا ہی اکبر
 نہایت آسو بڈ دیبا ہی آکٹش
 مہ رہا آسو میکال ہنر
 میان پردہ پانصد و چھی راہ
 ہزاری گونان و پیش سرور
 تہنت رخصت ز سرور درایت
 پرانی گویا سٹہماہ الحاکم اللہ
 سرافیلین موثر پر شاہ لولاک
 کچھ بد پردہ ماٹ ٹھن او پران
 چھ فرما دین رسول میکال منظر
 کچھ بد پردہ طے از عون داور
 سٹہماہ بڈ آسو بکی روانہ و اور
 کشادہ زہبٹ نم پر آب ساری
 سرافیلین بہ زمین ابحار دین
 نہ تارکی و چھ نہ کاشن ذراہ
 سراسر آسو جنگل بلکہ شنبہ
 مہ مرکب آسو اسر فیل سرور
 بلا شک یکہ راہ سالہ راہ
 کران گویا التجا پیش پیمبر

پیر رخصت میرا سی سلطان کجاہ
 روانہ گو بجائے خود برابر
 پیران گپے نہایت حبیبی اللہ
 رسول اکرمؐ نس مہینہ پش
 سو رفوف پیری زمر وارہ اور
 پیر و واقف حق بکھش بالتمہی
 ایک سر پیر پیر نہاں اہل اذن
 یہ مان اہل تقویٰ صاحب فکر
 بکھش پیر پیر گویت کاٹھ پیر
 فرائے ملت و نام محمدؐ
 جمیل از جمال خویش برت
 محمد مصطفیٰؐ شاہ مکرم
 غرض استادہ زت شاہ لولاک
 بر رفوف طی کران نم از کرم
 سنت ساسین یہ یا تو تک معلق
 کران طی گویتن عجیب پیران
 سنت ساسین وہ مائی نور الوار
 کران طی گوشہ عالی منازب
 بر رفوف استادہ شاہ طحی
 سو رفوف گویتن غلیب عینین
 جگرہ یک پردہ از اجاب بالا
 پیر فرماوان رسولؐ والجلالی

بہ ہونہ زین پیش و رفتن میرا
 تن تہا را بجا شاہ دین
 سران لخم النصیر اللہ مولیٰ
 قدیرین سوزا قدرت یکدم
 محلی و محلی اثر منور
 حکیم چون عماری پیرہ کرم
 یہ پیر پیر معلوم سارن پاکیزان
 چہ کرم عالم و اقبال بسیار
 عمارے زردان یا شاہ ابرار
 ازین شمس منور ز پیر پیر
 بنور ذات پیرین نور کرم
 کھنوی تن رفوف پیر سار
 کران طی منازل عقل و ادب
 سنت ساسین یہ روپے کس پیش
 بر رفوف طی کران گویتن مطلق
 سنت ساسین یہ از قسم سیاهی
 بر رفوف طی کران گویتن ابرار
 میان پردہ ساسین زچی راہ
 پیران آسوبے تہا حبیب اللہ
 تننت استادہ زت شاہ طحی
 سو باقی آسونا عرش معلیٰ
 کرم کس پیری جز ذات اور

پس محبت سوا سرفیل سرور
 پیرا فتنہ پشتمس کرہ پیر
 سبب سارن بہب کرہ سار
 سو رفوف پیش سلطان معظم
 زمرہ کوری و نان بعضی پیر
 بقارت حکمت سبتن سو کرم
 یہ نان اہل ذل نہ صاحب کرم
 دیدن رفوف نہایت قال بسیار
 پیرہ یکم بہ زردان محمدؐ
 بہ سر پیر شک پیر پیر اہل پیر
 بر رفوف کھنوی شہنشاہ عالم
 عجائب پیر بسیار بسیار
 سنت ساسین پردہ از راہی نامت
 نمین ہن طی کران یا تو تک پیش
 سنت ساسین یہ جگرہ ز جگرہ
 بر رفوف طی کران نور الہی
 سنت ساسین یہ از قسم عجائب
 ز یک نا پیرے اللہ باللہ
 پیران گویتن دین نامت پیر
 پیران آسوبے تہا حبیب اللہ
 حجابوک نا پردہ لا ابالی
 میرا پیرم پس حضرت اللہ اکبر

در بیان حاضر شدن روح مبارک حضرت شیخ عبدالقادر جیلانی رض بعد رفوف
 بخیمت اشرف سرور دو عالم صلی اللہ علیہ وسلم ناعرش معلیٰ

دین بد ذات پاک بپایان
 مژگان زین سستی به جلوه دار
 پهن چشم مقدس نش منور
 سوگیا نافع چین آسمان
 به بسیم الله به پور ملک منظر
 ز فرزند یکتا شاه مدین
 ندا آمد حق نامت سلطان
 چه یونامی نام بسند عبید قادر
 چه اشرافان نه افغان سباده
 به میان و سلن منیر چه چه
 و نش نامت رسول پاک شان
 خدای پاک غم ساری نه کای
 زه نش بهر طلب بن چون انسان
 دم عیسی زه آسی نه امر زدن
 عطا کردانی زدی خرق عادت
 بگرد نهائے خاصا چانه دایم
 نوی فراموش برن و سنگین
 واقداحی علی اعنق المرحال
 بدوش شاه جیلان بد مایان
 بران الحمد لله که فزون تر
 به تحفه قادر به بهی مفصل
 بهی بهی بد و سینه نه نجات
 پس چه چه که امان نهی پور
 چه نه نه مرز نه قاسم

سمت راه سوزش زیبا مژگان
 هیران چه نش چمنس نه راسوس
 برت فخرت زلف زلف نور
 پس زلف حکم رب اکبر
 کفندی سلطان بن سادی بهی
 مشکوی کفندی ان بن سکر
 به بهی فرزند چانه غنی نه
 بهی گو میران پیر پیران
 بهی مشککشا گو شاه بخار
 پس خوش زلف محبوب نه
 ز بعد صاحب من فضل نه ان
 نه اسکندر دلف نه سماوات
 زشت نه نه ملک یسحان
 کرک ان و لیل نه نه سحر
 عنایت های گوناگون کرامات
 قدم چانه ی بگرد نه خا صان
 منیبین پایه بدر نه ضمیر
 مشایخ بهی لکھان دوش حضرت
 نشان خطوه محبوب نه ان
 الا ای معتمد بهی نه نهائی
 به حال بهی پیران نه مدلل
 بحمد الله عقاید بهی نه نه
 بقیه معجزه نور علی نور
 خداوند بهی اس شاه جیلان

ز مرد کی سوز بر برق رفتار
 بعینه پر زدن زدن بهی آسوس
 تشد موی معنی مشک افشان
 پس حاضر بهی نه بهی بهی
 مشک آتش شرب سلطان بهی
 نه کرد واقف ز حال بهی رفتار
 چه یونامی سل حسن ان بهی زار
 بهی گو غوث عظم نه جیلان
 چه نیکین نه بهی ایلی بهی زار
 به حال محی الدین سلطان جیلان
 گرده اولیا تابع نه آسی
 بدل مشغول اسکندر عبادات
 نه تابع دایا سی چون سلیمان
 رضا روزن بهی بهی بهی غفار
 قدم میون چانه نه بهی بهی
 بهی ثابت تقابلیت ز امر زدن
 انا الحسینی الخدع ففانی
 بده ظاهر چان نه نه نه
 پس خوشحال سلطان بهی
 حقیقت بهی نه نه بهی
 خدایه بین نه بهی غفادک
 نه جیلان بهی بهی بهی
 کرامات نه بهی بهی بهی
 کرم حاجت رفته بهی بهی

الهی عاقبت محسوس کریم
 حکم چو دوزخانی واره بگر
 نظر کر سن مینس نه یسارس
 تھو و نت مشرپہ کم از تہ العین
 رحمت فطرہ از طرف علیا
 مہ گے حاصل علوم رب العالم
 ندائی اذن منی گوشتی نام
 حکم اذن منی زاستقامت
 تبت پوٹھم معلن عرش علی
 پوٹھم ساری روضہ حق بکرم
 بنور لا ابالی عرش اعلی
 متوتم نامت کذلک لعلین اذیا
 چو چالوی گروعلین عرش کی تاج
 کھنوس نہ امرت دوزخ عالم
 چو فرماوان جناب نشاہ لیلال
 زوان پاک باعزاز آمد
 حکم اذن منی کذلک اقام
 بخوبی گوس جولان للمکالم
 مینس وصل کر سینی زموی
 گندم مہ رای دل باذات اللہ
 حبیباً قرب من دیات باب
 بود الشرف مقام قارب سین
 ندائی حرفت فنی یعنی اتی اندر
 لبس مفصلا نہ مشہود خدا گو

زو ریش دل خوشنیز کریم
 چو فرماوان رسول بیک منظر
 بہ تختش نہ فوس نہ حصار
 کھنوس بامیت بکری ہوش ساری
 دمالش منرمہ پیوز امرتعالی
 بہر موبیم کشادہ وصف شوا
 مہ گو کہ ساسہ بھرہ از دلی انعام
 مہبان ہر قدم زچھر پیوی سو
 عظیم الشان مجلسی و معالی
 پوٹھم عرش اذیان استندیل
 مجلسی اسوا از دوزخ علی
 تہی از طرف حق آواز ایم
 ز سفلی تا علیا زری بہر محتاج
 ازین پیش آو عرش شرفہ آسان
 عجایب دپہم از قریب پاک
 پس امکہ داس از عرش معلی
 پچھ بدہ فی کوہن گوشت نہ نام
 ندا آمد ز حق نامت مکرر
 رشح دل کن لیبی حق تعالی
 ندائی اذن منی باز آمد
 قریباً قریبوی دروازہ دریاب
 چو فرماوان نبی تہہ باغدار
 خدا چو کی در صلوۃ آیات نسوز
 سوای پردہ پوٹھن لور اللہ

شدہ رخصت نہ شدہ آن بوزخضر
 مشکل کر سیاہ و پچھم منور
 پچھم پوٹھم پوٹھم پوٹھم
 زمین گے سلب از جلال باری
 زوٹھم پوٹھم پوٹھم پوٹھم
 بہر اعضا کلامک گویم یارا
 کدھم کثرت مہ ساس اذیان
 زماہی تا بیکوان سما آرو
 مہ زیت زیت عرش معظم
 چو ہر وہ پوٹھم پوٹھم پوٹھم
 مہ یاد آو فاعل لعلین موی
 بنعلین کھنوس بر عرش معظم
 پس لظاہ بر عرش معظم
 زلس لوزہ خدای کر شدہ مال
 ندائی اذن منی باز آمد
 عرش نزوات پکان گوس علیا
 پکان گوس لہ نہایت ملکات
 پچھ پچھ پچھ پچھ پچھ
 چو فرماوان نبی سرکار والا
 زوان پاک باصد ناز آمد
 قدم تراجم مہ اک رطوفت العین
 زخم آلونمی صحب کبارین
 غرض سلطان بن اصل بخون
 ز سزنا یا سین لور اللہ

شہنشاہی چہونہ ارجمندان عالم
 چہو کر امکان نہ بوزت ہرکہ کا نژاد
 یہ چہونہ شاہنشاہ پیش آید پاک
 خدائیں لیں شفیع المذنبین گو
 چہونہ حق اوجی الی عہدہ بگفتا
 پر ہم پیش خدا با صدی امت
 سلام از علینا صاحبین نام
 جو البش فرض پہوی فرمود حضرت
 خدائیں رزق خیر ایزاد
 زہ کر مشر و نہ دربارہ منور اک
 سلام کر لیں حق از روی کرام
 روح مصطفیٰ محبوب بزبان
 کلام پاک نیت ساس ساری
 تھو نہ ساس پیشہ بظہر
 ہمک ظاہر کرک شاہس حکم
 پہوی گو علم دین کبریا کبر
 مگر سلطان دین سوار عالم
 چہونہ ہم اسرار ذات حق تعالیٰ
 نمی سروانند ہولہای خالص
 ابوبکر و عمر عثمان و حبیب
 بگو اسرار باوی پاکبازان
 باین اسرار ہم گہمت چہونہ سرور
 علی ہذا القیاس ہم مابقی چہی
 کلام پاک بار باری تعالیٰ

چہونہ ممکن چہونہ از نسل آدم
 بصیرت سرمہ مازاع لاگس
 دزدی کمرنی بفکر عقل ایداک
 رلو دریا بقطرہ دی بہن چہر
 بشرح ذالذی مارچہ یارا
 کریم السلام علیک کریم
 پر ہم از شوق دل آغانہ انجام
 پر سی بس بر رسول نبیکدوار
 دئی وہ چہد مرتبہ آسہ لیا
 کنت کر یا چاوی شاہ دین
 زہ کر نک یاد ہم بروقت اکرام
 خداوند روح پاک احمد
 کران گو با محمد ذات باری
 زمین ساس نہ چہو کختاری بار
 کتابن منزق پہوی تہر پر نیرغ
 یمن ہند حکم لا یطہر آم
 باند یا حد اید و دو عالم
 چہونہ کلمک سرونی ہم بر زبان
 تھند دل گے تہو حق نوران
 منور گے درون تھندی پرانوار
 کرک باوت سرن ہنر ایلان
 ہمونہ منورہ قادری بہر نقشبندی
 دین امت تقی و متقی پہی
 پس ذاتن زور پیش پیدا

تھی سرور شاہنشاہ پیش اللہ
 بین پیدار ہم فی پردہ مائوس
 محیط راز ما سلطان دین گو
 سید احمد حسن نور علی نور
 التجبات والطبات ثامت
 بہرحمتہ نہ برکتہ ہر مؤثر ہم
 کرن تسلیم ہر مومن چہونہ سنت
 سلام و ہم نجات شام ہلکا
 چہونہ گزشتہ ای گدی شاہ لولاک
 رحیم ہم شفیع المذنبین
 زہ کیاہ گوی چہو کتہ صلوات
 صلوات و ہم نجات سوز بحد
 دین شاہس کر و نہ ساس ظاہر
 چہو کس ساس باندہ نس گزشتہ کوہار
 سو گزشتہ احادیث و لغابیر
 بغیر حق کسے ہرگز نہ اند
 ہم ہر شد خیر شاہ بطحا
 بجائی شولش بنو چاربان
 خصوصاً در دل ہر چار گہر
 ازم اسرار کر شاہنشاہن خبردار
 چہار دہ خالوادہ ہم چہونہ مشہور
 نہایت مشہور درار جمندی
 چہو پاٹھن کران گونہ الطحا
 زہ کر مک یا نبی اک زہ لختا

زه مطلب میاں پیکر زیا عالم
 چہو ہم قاضی چہو ہی منفرد چاہو
 مہ کھارک لاکھ کاش و چہو زہ قدرت
 زان تحفہ سہنیں غمگسار
 رسول اکرمؐ و پلش زہ پروا
 انت کیا تحفہ رب العالمین
 زہ چہو ک صاحب چاہی ہر غم
 میرا رحم چمنہ کدہ وازہ باب
 قسم چہو چاہو ای غمخوار
 حقون زہ بری ذات اللہ
 رسول اکرمؐ کر عذر خواہی
 پس ذاتن کہ ای غمخوار
 دوبارہ عرض کر سلطان
 ضعیف عاجز ہر طرف
 بہن و قنن پران آں بملان
 محکم صاحبین و الا خطا بن
 کرم بر بندگان خویش فرما
 پران پائزل نماز ای تمہارا
 نماز پنجگانہ صبح و پیشین
 روایت مختلف الخ زہو قال
 و پنجاہ ختم گو بر پنج اوقات
 با حکام الہی دارہ گردن
 یکو فر بخو زہ نش بین نمی
 بہر نعمای بہت باغ زندان

زہ مقصد میاں پیکر زیا آدم
 پس ذاتن زمینس منز زہ پاد
 و چہانی گزہ چہو گوناگون
 زہ ہنم کیا انت تحفہ زہ بار
 لکھ چہو ہی ای خداداد عالی
 جناب عرض کر اول کما ہی
 غم امت مہ چہو مردان مایم
 پس ذاتن شفیع المذنبین
 بخت و اتناون چاہان امت
 دو چہو چہو متنس فرمان ای بار
 زہ چہو ک رحمان رحم یا الہی
 سہ ماہہ زہ نہاون بہر اود
 مینہن رحمۃ للعالمین
 پس ذاتن چہو پاد پاد
 حقون بر پائزل از جان
 لونی اللہ رحمان الرحیمی
 بنی آدم چہو عاجز عفو فرما
 دین اکرت صبا کماہ رمضان
 عصرہ شام پنجتن ترا بین
 و نان اکثر موی شاہ لالاک
 ز شش سر پائزل گئی بالمعاف
 طاعت چاہو ہم کرمیون فرما
 سپہن کا فرخی مرند نمی گے
 یکو فر بخو زہ نش صد بار زمین

چہو ہم عابد چہو سہو چاہی
 بود مہ ہی ای حبیب نیکو کار
 ملاقاتن گزہان بلہ بار بار
 رحمت سب غفار سستار
 دوبارہ پادہ ختم المرسلین
 زہ چہو ک رحمان رحم یا الہی
 غم امت مہ الہی تحفہ بار
 زہ بے غم زہ ختم المرسلین
 بامت مہو چہو فرمان شہماہ
 پران پائزل نماز بہر اود
 بکوش آدر چمنہ کدہ پادہ
 نمازہ بست پنج پرہن برابر
 چہو مخلوق چہان عاجز
 حقون صدیق پیر حق بصیر
 ترہ بارہ عرض کر فائز چہان
 کو ہی انت مولائی القدر ہی
 کرس فرمان ذاتن ای چہو
 چہو فرمان مان اہل ایمان
 چہو کرم عالمی بسیار اقبال
 سہ بارہ گیسوی ایند پاک
 کرس ناکب ذاتن متنس دین
 زہی مان نہ آئن پیر ایمان
 مطہر کنو چہو بہت حور و غلمان
 بلا شک بود محشر و سفرین

پہو نافرمانی کتو نار سوزان
کتو ز ظاہر و باطن نہ پیدار
بخانہ احم مانی و التو در دم
بہ سبز بیوٹ پوٹھن گہ سبز
چہن سوی آن بجی نہ سوزد
بقدرت گہنن تم سر سکی اس
گڑھان شکر یک آری تغار جلد

ڈران عاصی نہ نافرمان بہ لیل
ڈن در امکان شصت مین نام
عرش لامکان سوزار عالم
چہن زنجیر و انج آلا فی
بوقت باز کشنن لہ لہ نہ گہن
زمینس پٹ چہن سکی گڑھان

جنابس خات باکن جملہ اسرار
باین دانہ عالم بالعام
بخانہ زانو بامت ساز و سوز
بہرہ کس کس کس کس کس کس
لبیر آسمان آردہ و رہ اس
سطھاء گزیر عجیب ساز سلطان
تحی کم آمونہ آثار جلد

بیان نمونہ سوز عالم کیفیت حاج بعد از نماز صبح پیش صحابہ کبار و تصدیق نمودن نشان

سوار صبح بر لبہ فلک آو
سپین بیدار و نہ نیامت بہنر
مبارک ایل معراج مبارک
مبارک عقل و ادراک مبارک
مبارک آو سرور از سماوات
مبارک آو سرور با مبارک
غرض سلطان بن ارشاد مانی
نماز صبح بایاران گزارو
بس اللہ کھنہ بنر شاہ لولاک
سر اسر باونک کر نک نصیحت
مہ مشب بہر کرا فلا کنی منز
پہن سر باونم حکمت نہ قدرت
نہایت پاکذا تن مای بر نم
رؤت المومنین کرسن لہ مشب
مہ آردہ سال گے در ملک بالا

ز چو لانگاہ مشرق کنونی درو
مبارک لیلۃ القدر مبارک
مبارک صاحب ناجر مبارک
مبارک قات سینس مبارک
مبارک ذاتی کرسن عنایات
مبارک بخشہ ناول سائمہ
برون آمد ز جائے اتہانی
رسول اکرم من تائمہ ضو کر
کرن اول تنائی انور پاک
بیان کر شاہ بین پیش اصحاب
بوقتہ س لامکان شصت مین
بصیرن سر مہ مازاع لا گو م
مقام قات تو بین حاجی شصت
غرض مضمون این معراجنامہ

دہمیدہ صبح سلطان بہمیر
مبارک مطلع الفجر مبارک
مبارک شاہ لولاک مبارک
مبارک صد مبارک صد مبارک
مبارک سید پاکس مبارک
کرون معراج در دم پختہ بہن
سپین راہی بسی تا بخواند
بمسجد تراو بایاران صبح پر
ز بعد حمد معراج حقیقت
مہ مشب کر خداین فتح الباب
مہ مشب مای ذائن سائر
سوائی پردہ تم دیدار مای
شفیع المومنین کرسن لہ مشب
بیان کر شاہ بین خاندانہ
پہان در قدرت باری تعالی

بدنیا آسوی آن آسوی گری
 چو فاد روی بهر شب با قدرت
 روضه عشق غفل زان شیر خواره
 جذاب شاه دین سارن چو تیراج
 تیغ پاهن پس بگر یکایک
 ابو جهل لعین بگرین بریزند
 کذا بن روی سیاهی که تباران
 کرن اعجاز نسو اله خطایان
 ابو جهل نسو عین نسو و لیدرس
 بموال کار کرب لے شک پنه مرند
 بمو ایمان ابو فرید حضرت
 اوس ناپوده ایمان معجزین
 اگر سهو اغلط اسم مره گویت
 بطعنه گز هغه زو موثران تفریر
 اگر از راستی سهری کند دور
 پنجه بر بیعت سٹھاہ گویت مضطر
 کر بما چاره سازا چاره کرس
 بحق مصطفی کر از عنایت
 بحق حضرت فاروق عایل
 دل و جانم بنور خود فرزندان
 علی المقصد رسان روین دنیا
 سپین منظور درگاه محمد

درین ساعت ره ارده بسر کر
 چه کس طانت ز ایل شیب بالا
 فلک چو بی طفل ای جوان چاره
 به یوزن حضرت صدیق آمد
 کران تصدیق معراج کیکایک
 صدیق درجه ذوات کرین
 سپین مقهور حدک زال ناران
 کرن شوق الفخر ایمائی نگشت
 سپین مننه کاله بد بخش پیدرس
 بمو اقرار کردینک پنه سزار
 قبا مشرو و به اژن ساری بخت
 معارجه منزه کرم معراج سرور
 چو انسان بهو و سیانک نبوت
 کسے گرا از بهالت میزند دم
 قبا مشرو و به گز هغن عین مقفود
 عین منزه مندا چو عی غلبرزار
 رحیم لے نیازا فضل کرس
 بحق حضرت بو بکر صدیق
 عقاید میان حق مضبوط کامل
 بحق حضرت شاه ولایت
 پیاس حضرت سلطان بطحا
 رساله ختم شد والہ علم

فی بین یوت یوت کر بقدرت
 گز هغن افق ز صنیع حق تعالی
 باصحابان خانان گوجال معراج
 کران معراج کوی تصدیق آمد
 سپین مننه کرم معراج محمد
 کرن افضل بعالم نم رحمن
 رسول اکرم مسخان عنایت
 شهادت سنگرین ذریه درشت
 نہایت نین چو اعجاز محمد
 رضا دین من بیت رب غفار
 محمد اللہ خدا بن کر یہ آسان
 بکشت جبری زبان لیکه هم بر سر
 کڈن غلطی گز هغن انجمن
 کذا بن چو ہران لعنت عام
 الہی بدر سکین او برادر
 زہ کاسوس علم نہ ہم ساری یکایک
 نہایا بدر سکین نہایت
 شراب معرفت چا و دم زریق
 حکیم حضرت عثمان عفان
 دئم ایمان بیہ کر نم ولایت
 بر حمت ختم کر معراج احمد
 الہی خانمہ بالحب کر نم

در بیان معجزه نبوت ماب و بابہ آن یهودی کہ منکر معراج بود کافایا فتن و میگوبد

سپین مشهور عالم حال معراج
 کران کفار گئے نکذیب معراج
 چہرہ لکھو منہ و زبانی وارہ بوز
 و رہ ارہ گزھن در آن ممکن
 صحابن ششم کھنہ از در گہ شاہ
 یہودی گو بہر ان مایہ بازار
 یہودی بابہ رٹ آن کاہست
 کران منو پیش شوہر نامہ حالی
 یہودی دن تل سو نو گو یوئی پیا
 بدربا زاہ بہر غسل ناپاک
 گیس مردس زبانہ زامرد اور
 یہ طہشت گہ شاہ چہر ان پریشا
 سٹھاہ نمکین گزشت از فہر دیاو
 چہر ہانہ ملک بگر پاک دیا
 اگرچہ شکل زن سپنوس ہنقدیر
 چہرین و اس کرانی اس شیدا
 سبہ تر سرمہ در چہر ان جاو
 ہمال عیب محراب جہان نش
 گل گلاب زن نس آسوخار
 وزن ٹھہ برگ گل زن سرخ کینا
 نس گیسو پچہ و ان کالہ ہمار
 بہر دم عاشق نہت کن طلب آس
 شکم آس ملین نرم نہ گرم
 منہ و عاشقان لکنت نمانی

لیکنی ہر گز قال معراج
 خصوصاً اک ہیونک پیش ہرور
 رسول اکرم صلوٰت سوز
 چہر کر اسکان و رہ ارہ کر سکا
 کہ دیوان کڈل ان مرد گمراہ
 مہ مایہ آہل ہت ہوی خانہ
 چھلہ ہے آہ سین بے شفقت
 دین نش آب چہرہ مو پو پچا
 چہرین زنہ آب دریا ہر مصفا
 سو بلہ و نھو نہر ہنر نامت دن دم
 نمس آثار نسوان گئے برابر
 بدربا رود سا نھاہ چہر نش گو
 ر شکل مرد زن ہنغھی نہر دواو
 سپن از شکل نسوان حال چہر ان
 عطا کر نش خدایں حسن تصویر
 نس قدر دریا ض حسن شمشاد
 ز مژگان شیر زن ہر جان ہو
 رخس بہت آسوخا لہ نس سہ فام
 نسوئی سنہ بھر تر طر حدار
 ز سنبل کاہت آس سین بے نشان
 چہر ان اس حسنہ نس نم نہ عبار
 دہستان نا نشان نا شیرین
 نہ صف زہر افش چہم پان ہرم
 گزہ نس ساق سیمین بے ہر ہنغھ

مسلمانہ کردی صلیق معراج
 کران انکار معراجش مکرر
 دین نی یا مٹھا چہر اہ ممکن
 گزھن گزرت بدینا اسوئی
 کران انکار معراجش بہت کرار
 زن کر بہر بختن تخم حوالہ
 چہرین مشک سد از آب خالی
 بجلدی آہ نہ نو گزھن نہ دیا
 زہر غسل کردن کڈنہ پوٹاک
 سپن تبدیل صورت نس یکدم
 مذکر سی سپن نش جلد نسوان
 سٹھاہ ہزار ہنس بہر نس گو
 ملک نہ نش ٹھن نہ سو دیا
 سٹھاہ در ملک ہیکانہ پریشان
 و نے لظم نسو سند بوسراپا
 نس خدر جلوہ گزن ہر رشاد
 بھر خمار زن نس قزح نش
 دیو طر فو او زن ان لکھوئی نام
 و نی غنچہ نانک صف کینا
 ہنفشک آس گلر سنہ زہر جان
 نس سببہ مصفا زن جلب آس
 کران بہر نشن زاب شیرین
 نس راتھ آس گلر سنہ خانی
 کف پا سرکہ مہ ہندہ برگوئی دم

باین شکل شبایل نه مثال
 بفکر خویش گیمز آس میوش
 به پیروی صندوق موته اول جلدی
 نه گن زیور نه جامه لاک دربر
 دنی کم پارچه لاکن بر اندام
 کران از حسرت دل آس فریاد
 آهین موزن زن کنه گونید
 دینت کس نه گویند پیغمبرش
 غمس پط غم غمس پط غم
 گرس پط آو ز امر حق تعالی
 گره لش و خف و پنهان عاشق زار
 بومارس جان عشق زن کیهام
 دین جگر نه کم آنکه غم و غم
 بو پنهان بار زلف و چو حال
 ز خاموشی سبب نند عشق زار
 مه گوید بیداد عشق بوز فریاد
 ستمه زاری کن نس کلزار
 غم منز منند بهس بو نگار
 دین غم عاشق کای جو بیکر
 مه لیت زرا و گزده گلزار
 جوان پنهان کس ای دلارا
 کرسی خد متکذاری جان لاله
 بخانه و نایان آن بر روی
 بهن او دین غم من زاری لای

پس از قدرت باری تعالی
 ندا کر نس سر و شن کیا کران
 نه کد پو شک امه منزه لاک جلدی
 ندائی بله غیب بوزن سراسر
 ز زیور زن سبب معشوق کلقام
 دیان می می میه کیا گوس فلدا
 سو کرا سو دیاب آس مهر فهار
 به کم کا پیغم نه به تبدیل گوهنی
 رملک اجنبی نس کون ماتم
 نظر بامنت پس براه بیکر
 کران گو حال پیش یار اظهار
 کستر چمک کس خامد چو پای
 کنی زن کیا به چمک بوز و غم
 خموشی کر نگار به قرار
 مندر صبر عاشق و دیو بیکار
 زگر به عاشق کوه دیو چوون
 دین نس آب و صلو کران یار
 نه کیا زانک مه کیا امت پیغم
 نه تخم کر باین محزون نظر کر
 غلامی اندل جان میکنم
 مبر غم بو چو می اک خاک را
 به بوزن دلبر باغ و بسیار
 کران نروج آن دلدار خوشگوی
 بچو نه چار و خروار و خویاد

بجزرت در سنده آس بلویش
 نه عریان کیا به چمک پیغم
 بهموزی رات اندر اندک گوهر
 دین پو شک لاکن زیور
 مگر نس دل زن برده بریداد
 دچیان مانو اب حسن ظاهر چو پای
 دین می می بهت کیا آس پیش
 مذکر سی نسا و نمشیل گوهنی
 در آن بانها جوانه اک سورعنا
 سبب عاشق بیک دینار دلبر
 بچو نشوئی دین نس ای دلارام
 کچه چمک کیا به چو چای لاکر
 مه کر غم جان عشق سینه غریب
 سو عاشق ز الو اندری لوله نار
 بزاری عاشق بوکای پرویاد
 بهم کون دینی لگو کیا دلگوش
 دلارا من نس کای عاشق زار
 به چم مار غم دینت ستمه پیش
 بهم مطلب بهار و صلوک آب یار
 مدعی با و فانی میکنم من
 کرکنا هر بانی بیک مه همراه
 نهمین به چم جان انگشت اقرار
 سبب مسرور عاشق و دین خوشحال
 ز بعد مدت نشا عشر سال

نمش شش در گد کفرک و چخال
 نمی در خواب فرمای نمش کن
 به پیرس نمکین و محزون و زمره
 کلیمش و پیمش کن ای سیکار
 فرشته انبیا نس کن به محتاج
 زه معراجش کُرت انکار یا میت
 زه گری می مسخ اندویش کن
 شهاب نایم پس از نوبتش بنزار
 نعل ایقان ز اعجاز محمد
 پس یکدم نمش آینه دل
 ز خانه صحنش آن جلجلی
 چهل شش ز راه از دریا نبرام
 یکدم گوس پیدا عقل و ادراک
 بین پوشاک و بر لاکهنش ز راه
 پنجه پا آس نایخته نسنام
 بهوین پس کیا بهک زه یور
 بشکل زن شهاب جبران آس
 گرم که دهنه میر از معراج انکار
 این بد و کنایه همی کون کویا
 درین ساعت زه کشته باطن زه با
 این چالوی به ساری قبل نه قل
 به بوزت پیو پیو دی زرتی تاب
 عنایت کر نمش فائن هدایت
 ششانی ناله دیان اولار ان

پنجمش در خواب شبیه که آید موی
 چهره که احوال جانوی خسته بنویسد
 چهره در ملک عرب به خان مانده
 ز به چهری هزار گوشت شایه ایلر
 امام المسلمین سزار عالم
 بخوش آید هر کوی ریاضت نامت
 کرن بید گوش از موی عریه ایلر
 بگریه لعل دے کم ناله دار
 بس گوشه شوق و بهار نبی نس
 ستمه رشن کینه صاف باکل
 بهر سبط کز نه نم به پوشاک ازین
 شکل پوشیدن عاید سین نام
 مذکر در او بید از قعر دریا
 برن موی آه کوی گوه کن و بکانه
 به موی بایه دلو موی به موی
 به گی به سال آسوس حال حیران
 به سنت شرای سفر زند و خیر
 سزار نمکوی بهیم کرس به قرار
 به بین دم گوک بر دریا و آبس
 گذارت دنته اسی بار نکو خواه
 گز بهان معلوم بهیم به پانه ماگوک
 دزن اک باک بافتاج به لب
 کرن ایمان قبول نم از دل جان
 به دربار نبی افغان و خیران

کلیم اللہ رسول حق تعالیٰ
 ہزاری عرض کرش کای پیر
 تنگ چوبیس مرد نیلج زانہ
 محمد صاحب معراج منراج
 شفیع المذنبین غیاث عالم
 لباس حریت کٹائی زہ ابتر
 پیر ہدایت ماہ رخسار
 ان ایمان معراج محمد
 شمس صیقل زلال اربی لش
 دویدہ اکہ درایہ بردیاستور
 بدیبا ژایہ ہر غسل کردن
 چہن بحر عربیہ تونہ پونہ
 پرانی گو سٹہاہ الحمد للہ
 بدست زن چہن آن مایہ غام
 کرت کیا اثر جلدی آکندی
 بہن سالن بدیبا انیس
 بتغیر ہر قدر رب اکبر
 ہواش گفت زن ای مرد فدا
 انت زہ آہ نمودن آکاپس
 یہ چہوا ممکن گرہن زان بہ سال
 نشہ ماچیت با مجنون ماگیر
 سین ہزار از کفر ضلالت
 برن کلمہ سین یکدم مسلمان
 بمسجد سرور دنیا دین بود

نظر بامت پس بر روی احمد
کتاب منزه افضل جان قرآن
کرت منسوخ زی دیان باری
کرم بخشش من از بهر لید
گواهی پیمون دان حدیث و لید
رسول الله محمد حامداً حمداً
نمیس رضی بن الله اکبر
سپین ز امر خداوند عالم
یتیم باطن خدا بن شاه لولاک
کرم سوی کرن از نسل آدم
مقام قاب نو بین نشین جای
سپین ارض سماوات پیدا
به مالک که ترک روز محشر
رحیم المؤمنین و الله اعلم
سوی باعث خلق و مخلوق ساری
فدا برکت نام محمد

برن سلم علیک یا مؤید
زه چهره ختم الرسل سلطان معراج
لکه پاری مره لید که تباری
اوم ایمان بر اسلام قرار
نشر کجا به پیمون کا نه الله باله
غرض ایمان از نعم از دل جان
بنو ز اصحاب سلطان پیمیر
به لیزت دار هوا ایمان سلام
کرن ممتاز را عجاز نشر ناک
فضیلت نسوژن بر خیل مرسل
رحم افزون بر این نسوژن باری
سوی مادی سواد هی ای خلق
چهره خدا متنگار نسوژن کون
سوی خازن جنت و ک نسوژن غلام
بمن بر از نعم بیشک چهره ناری
خداوند مره تل برکت داد

چهره جانوی بن سر بر حمله دین
چهره مخلوق جهان ساری نه محتاج
مره اتنام حکم کرم لقصیری شاه
کرم اندل به کفر سگوین هزار
کران افرا پیمون بیشک محمد
نسوژن گو بنو حق فردان
به قصه مشهور در دور عالم
الوک بر شاه دین اندکی اکر ام
نشرت نسوژن بر حمله عالم
کردن زادیان نسوژن بیکل
نسوژن نوری نسوژن عالم پیدا
سوی قاضی محشر که شافع خلق
سوی مجیب خدا معشوق عالم
غلام کنز بنه نسوژن پیمون رضوان
جیب حق چهره خدا ام محمد
زه محشر پیمون که بر امت داد

مناجات در طلب حوائج دنیا و آخرت و اعتدال از طرف خورشید گوید

بیا ای بدرالدین عامی گنگار
گناه و راه کرم ظاهر نهانی
سینمت پیمون مره بر طوع عصیان
و لیس پیمون مره نامش خدای
لیکن دل ز چرخ شرک پیمون
تو خود فرموده ای ذات الله

گناه بد چهره بنی آن سوی غفار
گناه من نشر کرم نصیج اذقات
بختم چهره زه کش و پای غفران
بطاهر کا نه عمل چیمه مره لایق
عمل بد ز مره چیمه چیمه کنگار
گلان پیمون نشر کرم ساری

خداوند دین دیبائی فانی
عمر ساری گندام در خرافات
نه پیمون کسب منزه منزه کلام
نه پیمون کردار کا نه نشر مطهر
بیه لا تقضوا من حشر الله
گناه من بند گو یا منت جیم ماری

بوی چشمتان را نفس را بوی نه مثال
 در هر اثر کینه جو مننه سامان
 شفیع المذنبین غفر ارا منته
 شفاعت سوی کرم پروا می نه
 اگر چه بدگنه چیم بے نهایت
 رحیم المومنین ناجی آدم
 به عسرت کاستم نصرت زه کرم
 پیاس مصطفی سلطان ابرار
 دل بیمار غم را ده ثقله
 طفیل آل احمد بهر صاحب
 بحمد الله به معراج محمل
 زور بار نبی سینم به انعام
 به که شوق دین از آشکارا
 رفتم کرم تبر کنی ز بکات
 غرض نقشه است که مایا دماند
 کند در کار درویشان دعائے
 اگر سهو و خطا اغلاط اس
 پیاس حضرت سلطان بطحا
 برک و بزم بیت رسالت کلاه پرگاه
 کرن تم عابریں آمین آمین
 بر صبح و الدین من میوزن
 کرن کرد و سوا اس نعم چه معفور

گویم نیت زین در زلزال
 و لیکن سنت اس چیم میا یاور
 رؤف المومنین سالار امت
 غم دنیا و دین کا رسم میاری
 شفاعت نواہ الوحی بد لغایت
 زه چه میا اس شفیع کن برین
 مسرت بخشتم امداد کرم
 زه چه ک حاجت رفا می مند
 عطا در روز محشر کن لقله

میس و النسی فی جہین اس
 محی مصطفی سلطان محشر
 رفس و امانه بد سامان چه مننه
 دلک ای ای اس با آه و زاری
 شفیع المذنبین سوار عالم
 زه چه به پرواست حجت برین
 عطا ایمان کریم آخر کار
 شفا بخش قلوب در مندان
 مہ در دنیا و دین کفتح الباب

در بیان خاتمه کتاب کحفه الابرار فی معراج احمد مختار

سپن ان تمام با و اشکر بجد
 غرض از گفتن معراج بنامه
 به بیشک زه چکن با و کار
 بماند سالها من نظم و ترتیب
 که هستی را نمی بینم بقائے
 و چیت به از معراج که به خبر
 چه و انسان به و نباتات اس
 چہن گزده صاحب مقرر کن
 رجا و ارم کرن مہ با و بند
 پرک به فاخته نه قل هو الله
 پیاس شاه جبال میا یاور
 ز سانش غور کر کا چه چه بد آن
 الہی ہر آنکس کہ اس خط نوشت
 عفو کن گنا مش عطا کن بهشت

مہ چه مننه تعز و منت را به نیتام
 و اس بهیم زو گزھمنا آختام
 ز سعادتی چہی نیت منت به پیا
 ز ما هر زه خاک افتاده جائے
 مگر صاحب دے رزی حجت
 مدار حکم مضامین ان بنسبط
 کدن غلطی گزھمنا اس اللہ
 نظر گزھمنا کرن مختار جسی کن
 دعائی خبر دارین بهر سکن
 ثواب هر و سوره بهر اللہ
 خداوند این باری کرت پور
 رساله ختم شد پر نعم بالخیر

از دوکان غلام محمد نور محمد تاجران کتب
 چهار ج نمبر پنج بازار سبز گشتی
 مایثمہ بازار - امیرکدو

مؤرخہ
 جناب محترم - حسب الحکم کتب مائے ذیل تجرمت ارسال ہیں۔ جو بل فزاکر مشکوٰۃ فرمادیں۔
 آئندہ جس چیز کی ضرورت ہو۔ ایک کارڈ لکھ کر۔ گھر میں بیٹھ کر۔ چابی سے ڈاک میں منگوائیے۔
 اور اپنے دستوں کو بھی ہمارے دوکان سے تعارف کرا دیں۔

فہرست کتب غزلیات تازہ زبان کشمیر

نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب
صوفیانہ غزلیات	تصنیف دلسوز کشمیری	تصنیف آزاد کشمیری	تصنیف رسول میر	تصنیف رسول میر
بیاض شمس نغمہ نمبر ۱	بہار مدنی	سر آزاد	بیاض رسول میر	بیاض رسول میر
" " نمبر ۲	ڈرامہ شیریں فریاد	کلام آزاد نمبر ۱	" " نمبر ۲	" " نمبر ۲
بیاض رحمان پنجابی	" لیلیٰ و مجنون	" " نمبر ۲	" " نمبر ۳	" " نمبر ۳
" رحمان ڈار	کلام دلسوز	پیام آزاد نمبر ۱	منفوقات	منفوقات
" پیچم صاحب سولہوی	خیال دلسوز	" " نمبر ۲	گوندہ گیت	گوندہ گیت
" نغمہ صاحب	ترانہ دلسوز	تصنیف عمر نوحہ	سودام پر ترنہ	سودام پر ترنہ
" احمد طواری	ترانہ گلستان کشمیر	رسالہ دل	ہر شہنشاہ	ہر شہنشاہ
" محمد دگامی	ڈرامہ مصطفیٰ کمال	عشقہ باغ	کیشو بھگتی	کیشو بھگتی
راز و سنطور	تصنیف احمد زرگر	کلام الفت نمبر ۱	ترانہ رنجور	ترانہ رنجور
لولہ باغ	کلام احد زرگر نمبر ۱	پیام الفت	ترانہ مصور	ترانہ مصور
ترانہ احدیٹ	" " نمبر ۲	ظہور گلشن	ترانہ عاشق	ترانہ عاشق
کلام لا عارفہ فرہار	" " نمبر ۳	کلام عمر نوحہ	شاہ عرب نمبر ۱	شاہ عرب نمبر ۱
کلام شیخ العالم	" " نمبر ۴	سرور عشق	" " نمبر ۲	" " نمبر ۲
غزلیات محمد میر	" " نمبر ۵	جام جسم	دودھ گور نمبر ۱	دودھ گور نمبر ۱
" شاہ غفور	" " نمبر ۶	تصنیف صمد میر	کلام مخمور کجواب نمبر ۱	کلام مخمور کجواب نمبر ۱
" محمد وازہ	" " نمبر ۷	کلام صمد میر نمبر ۱	" " نمبر ۲	" " نمبر ۲
" ستغانی	" " نمبر ۸	" " نمبر ۲	پہل کید کرا لہ کور	پہل کید کرا لہ کور
موسیقی فارسی کشمیری	" " نمبر ۹	" " نمبر ۳	آب و آتش	آب و آتش
۲۸ حصہ عہد پرنای	" " نمبر ۱۰	" " نمبر ۴	کلام منظور	کلام منظور
آجک کے تمام صوفیای	" " نمبر ۱۱	" " نمبر ۵	شاہ پری	شاہ پری
کریم کے غزلیات کا مجموعہ	" " نمبر ۱۲	" " نمبر ۶	خاندان نامہ	خاندان نامہ
مغنیہ نالہ وقت سرود	اکہ نندن کلان	" " نمبر ۷	رموز عارف	رموز عارف
بہار گلشن کشمیری حصہ ۱	گل و صنوبر سرود	" " نمبر ۸	دوباب کلان طوطہ	دوباب کلان طوطہ
موسیقی کشمیری ہر حصہ	مولوی نامہ زبان کشمیری	اکہ نندن حصہ اول		

فهرست کتب کیمیای قیمت عیاتی نابیت ایران عالیشان محمد زکریا خان غلام محمد نو محمدی کتابخانه

[illegible]

